

მარად უბერებელი მასწავლებლები

ემორე საჯარო სკოლებზე და მასწავლებლებზე მასწავლებლები ლამაზი ბიორბამი და რუსულან გაშალა მიმი ბაცილიშ

ლაშვირა ბიორბამი: „იქედან დაიწყო, ამ სკოლაში რომ მოვედი მასწავლებლად. ეს იყო 1961 წელი, არაჩვეულებრივი კოლექტივი, ეტალონად რომ წარმოიდგენდი ძალიან ბევრს, თითქმის უმრავლესობას. მათგან ძალიან ბევრი ვისწავლე. არაჩვეულებრივი სიყვარული მოსწავლისადმი, პიროვნებისადმი, ახალგაზრდა მასწავლებლისადმი, კონკრეტულად ზოგიერთები ჩემი მასწავლებლებიც იყვნენ. ყველას დიდ პატივს ვცემ, ყველას სული ნათელში ამყოფოს უფალმა, მაგრამ ამ კოლეგიალურ ურთიერთობაში განსაკუთრებით უნდა გამოვყო, მარგალიტა კუნჭულია, რომელიც ჩემი დამრიგებელი იყო. თუ რამე კარგი არის ჩემში ადამიანური და ღირებულები, მის სახელს, მის არაჩვეულებრივ გაკეთლებს უკავშირდება. ეს არ იყო მხოლოდ გაკვეთილი, ეს იყო ცხოვრების სწავლა. ამ შესწავლილი ცხოვრების გზით გაავარძელე მე ცხოვრება.“

ექვსი ათეული წელი ამ სკოლაში ვარ, ყოველთვის ვცდილობდი, მოსწავლეებთან ვყოფილიყავი ვახსნილი, მეგრძობინებინა მათთვის სიბოლო, ამ დარბაზში ახლა ბევრი ჩემი მოსწავლეა, მათ ემახსოვრებათ, რომ მე არ მახსიათებდა მოსწავლეების გარჩევა, ყველა ერთნაირად მიყვარდა. ესეც არის ერთ-ერთი მიზეზი, იმისა, რომ ამ ექვსი ათეული წლის განმავლობაში ჩემი ასეულობით მოსწავლისგან დღესაც ვგრძნობ პატივისცემას, სიყვარულს და რა ვიცი, სათნობას.

ძალიან მიყვარს ჩემი სკოლა, ჩემი პროფესია, ჩემი მეგობრები, მთლიანად ჩემი კოლექტივი და ჩემი მშენებელი სამეზობლოც, თქვენ ძალიან დიდი ამაგი გაქვთ ჩემზე, თქვენი დამსახურებაა, რომ მე დღეს აქ ვარ.

რაც შეეხება დღევანდელ ღონისძიებას, გაცილებას, არ ვიცი, მე ამას ასე დავარქმევდი: „ცხოვრება მშენებერა“. მადლობა, ძალიან ძალიან მიყვარხართ.

რუსულან გაშალა მიმი: „მაგონდება, როგორ მოვედი სკოლაში ახალგაზრდა მასწავლებელი, პირველ გაკვეთილი მომიწია მეთორმეტე კლასში. როგორ ვიდექი მეთორმეტე კლასელების წინაშე, მთავრით ბიჭები, აშოლტილი გოგონები, მე პატარა, გამხდარი, 48 კილო, ძალიან მოკლე კაბით და ძალიან ვრძელი თმით. როგორი მორიდებით და პატივისცემით მიცქერდნენ ბიჭები, შენიშვნის მიცემა არ მჭირდებოდა გაკვეთილზე, როგორი სიყვარულით მიყურებდნენ გოგონები, როგორი პატივისცემით მექცეოდნენ, მეკითხებოდნენ და იზიარებდნენ ჩემს რჩევებს. უფროსკლასელთა ასეთი დამოკიდებულება ჩემთვის დიდი სტიმული იყო, ყოველთვის ამან მერე და მერე ჩემი ცხოვრება უფრო და უფრო კარგად წაიყვანა. ამას თან ერთვოდა ის, რომ ეს იყო მშობლიური სკოლა, აქ დამხვდა ყველა ჩემი მასწავლებელი, რომლებიც ისევე მეფერებოდნენ უკვე კოლეგას, როგორც მეფერებოდნენ სკოლაში მოსწავლეობისას. მიმიღეს თბილად, გემრიელად, სიყვარულით, აძენი წელი მათი მორიდების გარემოცვაში. ვარ ყველა მასწავლებელს ვუსურვებ, აქ მყოფს და ვინც აქ არ არის, ისეთი სიყვარულით, ისეთი სიბოლოდ გაელოოს მათი მოღვაწეობა, როგორც მე გავლიე. ისეთი სიამოვნება მიელოთ ყველა გაკვეთილისგან, როგორსაც მე ვიღებდი ჩემივე ჩატარებული გაკვეთილიდან. ისე წავედი სკოლიდან, ერთხელაც არ შემზარება გაკვეთილზე შესვლა.“

ერთ წინადადებას ვიტყვი კიდევ: არ არსებობს რამე კარგად გააკეთო ადამიანმა თუ ოჯახიდან კარგი მდგომარეობით არ გამოდინარ, მე მაშინ თუ რაიმეს კარგად ვაკეთებდი, ეს იყო ჩემი ოჯახის დამსახურება, დედა, მამა და ჩემი ძმა თავს მეულებოდა, ოღონდ სკოლაში ყოფილიყო ყველაფერი კარგად. მადლობა თქვენ, ყველას ამ ბედნიერი დღისათვის.“

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი. ყოველკვირეული გამოსვლა. № 10 (10255) 12 მარტი, 2018 წ. შპსი 60 თეთრი. უძველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!

ოზურგეთში მონადირეთა პალატი დაიწვა

7 მარტს, ქ. ოზურგეთში, აგრარული ბაზრის ტერიტორიაზე მონადირეთა პალატი დაიწვა. სახანძრო ბრიგადა დროულად იქნა გამოძახებული, მაგრამ ხანძრის სწრაფ ლოკალიზებას ხელი სწრაფად ვერ მოახერხა, იმის გამო, რომ აგრარული ბაზრის ამ მონაკვეთში, რომელიც კერძო მფლობელებს ეკუთვნის, ვიწრო გასასვლელია და სახანძრო მანქანა ვერ შევიდა. მონადირეთა პალატი მთლიანად დაიწვა. თვითმხილველების თქმით, პალატიში ცეცხლის შემჩნევამდე იყო აფეთქების

ემერა „ალიარა“ რომ „უფრო მეტი კოტინციალი მანდილოსნეშა“

ოზურგეთის მერამ ქალბატონებს 8 მარტი მიულოცა. კულტურის განყოფილების ორგანიზებით შეხვედრა რუსთორან „გურჯინი“ შედგა. სხვადასხვა სფეროში მოღვაწე ქალბატონები საჩუქრებითა და თაფლებით დაჯილდოვდნენ. გამორჩეულ ქალთა სია ასე გამოიყოფა: პედაგოგები: თამარ ყურაშვილი, ნინო ვაშალიძე, ლიანა გარაყანიძე, მარინა კონტრიაძე, ნანა მგელაძე. სკოლაშორი ალბრდის ცენტრის პედაგოგები: ნონა ლლონტი, ირმა ნოდია, ნატო დლიძე; არასამთავრობო ორგანიზაცია „ახალგაზრდა პედაგოგთა კავშირი“- ნონა სადრაძე; ექიმები: დოდო გოგონია და ქეთევან თავაძე; სოციალური სააგენტო-ლეილა სურგულაძე; ისტორიკოსი, მუზეუმის მეცნიერ თანამშრომელი- მარიკა ლლონტი; მხატვარი- მირანდა ვანიძე; მსახიობი, ქორეოგრაფი- მარიკა ქვეთიაია; ბიზნეს სექტორი- ნატო რუსიძე; საყოფაცხოვრებო მომსახურება- ნანუკა თავართქილაძე; სპორტსმენი- მარინა კოტრიკაძე; ფოსტის კურიერი- ნინო მასარაძე; დასუფთავების სამსახურის თანამშრომელი არგარდ ავაქიანი; პოლიციის მათრი - ქეთევან ჯაფარიძე; „საქკლემოქმელო ასოციაცია გურია“- თამუნა ბარამიძე; ეთნიკური უმცირესობის წარმომადგენელი- სალომე რაფეაია; სოციალურად დაუცველი მარტონელები: მზია ფორუკაშვილი და ცაცო მეგრულიშვილი. სტუმარ ქალბატონებს გაზაფხულის დღესასწაულები მიულ-

ოცა ოზურგეთის მერამ. ისაუბრა მათ როლზე საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. „ჩემი როგორც მენეჯერის ხედვით ქალები ბევრად მონდომებულები, პასუხისმგებელი არიან. უფრო მეტი პოტენციალი მანდილოსნებსა, ვაღიარებ“- თქვა კოსტანტინე შარაშენიძემ. დავით დარჩია (საკრებულოს თავმჯდომარე): „გილოცავთ დღესასწაულს თქვენ და ჩვენს მუნცი პალიტეტის ყველა ქალბატონს. მინდა ბევრი წარმატებული ქალბატონი გვყავდეს ქვეყანაში, ჩვენს მუნცი პალიტეტში. წარმატებები, ბედნიერება პირად ცხოვრებაში, ოჯახში. ლელა საჯაია (საკრებულოს

დეპუტატი): ქალბატონებო, მინდა იყოს გაზაფხულით მშვეებიერი, ბედნიერი, ფერადოვანი, ცხოვრების ხალისით სავსე. გილოცავთ არა მარტო თქვენ არამედ ყველა მამაკაცს რომლისთვისაც ძვირფასია ქალი, როგორც დედა, მეუღლე, მეგობარი, შვილი, კოლეგა. მინდა თქვენი ცხოვრების ყოველი დღე იყოს განსაკუთრებული. გისურვებთ წარმატებას, საკუთარი თავის რეალიზებას, რადგან დღეს საქართველოში მცდელობის მიუხედავად ბევრი ქალი სამწუხაროდ ვერ ახერხებს საკუთარი შესაძლებლობების წარმოჩენას. მინდა ყველა მათგანს ვუსურვო შეძლონ რის მიღწევასაც ყველაზე მეტად ნატრ-

ობენ, რაზეც ოცნებობენ. ეს ოცნება არის სიყვარული, შვილების წარმატება და გვერდით ძლიერი ადამიანები, ძლიერი მამაკაცები რომლებიც ასე სჭირდება დღეს ჩვენ საზოგადოებას. მინდა გითხრათ რომ ქალი არის ყველაზე ძლიერი დამკვიდრებული გამონათქვამიდან განსხვავებით რომ ქალი სუსტია. ვერაინ ვერ დამავრებს დედამიწის ზურგზე რომ ქალი არ არის სამყაროს ცენტრი. საღამო გაფორმებული იყო ლამაზად წაკეთებული ლექსით, მუსიკალური, თეატრალური და საცეკვაო ნომრებით.

გაზეთი „ალიონი“ სარედაქციო პროექტის ტარიფები

- მე-2 მთლიანი გვერდის (648 კვ.სმ) ღირებულება 120 ლარია;
- მე-3-7 (თითოეული 810 კვ.სმ) მთლიანი გვერდებისა - 150-150 ლარი;
- 1-ლი, ფერადი გვერდი მთლიანად (810 კვ. სმ) არ იყიდება, ნახევარი გვერდის (405 კვ. მ) ღირებულება 300 ლარია;
- ბოლო, მე-8, ფერადი გვერდი მთლიანად 300 ლარი ღირს;
- შიდა შავთვით გვერდებზე ფერადი ბეჭდვის შემთხვევაში გვერდის საფასური 50 ლარით იზრდება.
- პოლიტიკური რეკლამის ღირებულება ორმაგია;
- მილოცვა ფერად გვერდზე 32,40 კვ. მ-ზე, სურათით - 25 ლარი;
- სამკლოვიარო განცხადება - სიტყვა 25 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
- გახსენება, ნეკროლოგი - სიტყვა 20 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;

საცალო ფასი: 60 თეთრი, ხელმოწერა:
 ერთი თვით - 2,40 ლარი,
 სამი თვით - 7,20 ლარი,
 6 თვით -14,40 ლარი,
 ერთი წლით - 28,80 ლარი.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალების შინაარსი შეიძლება არ ემთხვეოდეს რედაქციის თვალსაზრისს. ავტორები თვითონ არიან პასუხისმგებელი ინფორმაციის სიზუსტეზე. რედაქციაში აუდიონაწერები ინახება ორი კვირის განმავლობაში, ამ ვადის გასვლის შემდეგ პრეტენზიები აღარ მიიღება. რედაქცია ავტორებისაგან არ მიიღებს სამ ხელნაწერ გვერდზე მეტ მასალას. გამოქვეყნებული მასალების გადაბეჭდვა აკრძალულია რედაქციიდან ნებართვის გაცემის გარეშე.

სარედაქციო კომპანია
 რედაქციონი
ნუგზარ ასათიანი
 nugzarasatiani@rambler.ru
 558 499100
 საინფორმაციო სამსახურის ხელმძღვანელი:
თემურ მარშანიშვილი
 tem52@mail.ru
 599 373515
 კომპიუტერული უზრუნველყოფა
გიორგი გოგოლაძე
 gia_77@mail.ru
 551 576060
 რედაქციის მისამართი: ქ. ოზურგეთი, გაბრიელ ეპისკოპოსის ქ.№3
 ტელ: 558 499 100 გაზეთი რეგისტრირებულია ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში 18. 11. 2004 №44/4-311
 გაზეთი იბეჭდება გამოცემლობა „მერიდიანში“
 მის: თბილისი, ვ. ბაგრატიონის ქ. №77

დაიწყეთ ყოველი მიზნით ალიონზე
 «ალიონით»

მარად უბერებელი მასწავლებლები

მეორე საჯარო სკოლებზე დასასურებელი მასწავლებლები ლაგოშირა ბიორბაძე და რუსუ-დან გაშალაძეზე გააცნობის

მეორე საჯარო სკოლიდან კარგი ღონისძიების ჩატარება არ გვიკვირს, მაგრამ 7 მარტს გამართული დღესასწაული, რომელიც სკოლიდან დასასურებელი პედაგოგების ლაგოშირა ბიორბაძისა და რუსუდან გაშალაძის მიხედვით მიმდინარეობდა, დაუვიწყარი იქნება, ვითარცა ღვაწლი ამ ძვირფასი ქალბატონებისა. იშვიათად მინახავს ასეთი მოფერება და ვერ-შედეგა, სულიდან მორაკრაკე ნაკადულივით დაძრული სიყვარული, რომელიც, რასაკვირველია, დარბაზში ვერ დაიტყდა. ან როგორ დაიტყდა ამ ჰა-

ესალმა ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერი კონსტანტინე შარაშენიძე, ვიცე-მერი ალექსანდრე სურგულაძე, მუნიციპალიტეტის მერიის სახელით მათ მიესივარული და სამაგისტრო საჩუქარი გადასცა კულტურის სამსახურის ხელმძღვანელმა, მეორე საჯარო სკოლის ყოფილი დირექტორმა მარინა ჯაფარიძემ. საჩუქრითა და საუკეთესო სურვილებით წარსდგა მათ წინაშე განათლებისა და მეცნიერების თავისუფალი პროფკავშირი რაიონული

ორგანიზაციის უფროსი როზა გოგუაძე. ღონისძიების დასასრულს ლაგოშირა ბიორბაძესა და რუსუდან გაშალაძის პირობითი ვარსკვლავები გაუხსნეს. ღონისძიების შემდეგ „ალიონთან“ საუბარში საკვებით ლოგიკური კითხვა დასვა: რატომ არ უნდა უხსნიდნენ ნაღვ ვარსკვლავებს დამსასურებელ პედაგოგებს?! ვიმელოვნებთ, შესაბამისი სტრუქტურები უპასუხოდ არ დატოვებენ ამ კითხვას.

მდინარე სუფსამ ნაბომარში საყანე ფართობები დატბორა

წინა კვირაში, უამინდობისა და ძლიერი წვიმის შედეგად, ადიდებულმა მდინარე სუფსამ სოფელ ნაბომარში მოსახლეობის კუთვნილი საყანე ფართობები დატბორა. წაღებულა სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების ნაწილი. დაზიანებული ტერიტორია ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერის მოადგილე ოსიკო თოთბაძემ მერის ინფრასტრუქტურის განვითარების განყოფილების უფროსთან, თემურ ბიორბაძესთან ერთად დაათვალიერა. „უხვის დინების გამო, სოფელ

გურიის გუბერნატორმა მსტოვან ქალბატონს 8 მარტი მიულოცა

გურიის გუბერნატორი მერაბ ჭანუყვაძე, მოადგილესთან არჩილ ყაზაიშვილთან ერთად, ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ დვაბაში მსტოვანს 95 წლის დარეჯან ხანთაძეს ესტუმრა და ქალთა საერთაშორისო დღე - 8 მარტი მიულოცა. დიდ მადლობა გუბერნატორს, რომ მსტოვანს, დამაფასა. დღევანდელი დღე მომილოცა და დამასაჩუქრა. ყველას წარმატებით გველოთ - აღნიშნა დარეჯან ხანთაძემ. დარეჯან ხანთაძეს საპატიო დავაზულის წოდება 2017 წელს მიენიჭა.

სოფელ მთისპირში გზაზე პროსა შეჭაბა

4 მარტს, ღამით, სოფელ მთისპირში ნემსაძეების უბანში, მგელმა ან ტურების ჯგუფმა პროსა შეჭაბეს. როგორც გვითხრეს, გ. ნემსაძის კუთვნილი ფური ღამით შემოღობილ ფართობში, ე.წ. „ნივზეებში“ დარჩა. მაკე ფურისთვის ნადირს ცური გამოეჭაბა.

საკრებულოს ახალი ინიციატივა - „თვითმმართველობა განათლებისთვის“

2018 წლის 9 მარტს გურიის ახალგაზრდულმა რესურსცენტრმა ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ახალი ინიციატივის - „თვითმმართველობა განათლებისთვის“ - ფარგლებში უძახინდა საკრებულოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკის მენეჯერის, კულტურისა და სამოქალაქო განათლების დეპარტამენტის დირექტორის მოადგილეს ბატონ გიორგი კილაძეს მან სკოლის პედაგოგებს, მოსწავლეებს და დაინტერესებულ პირებს გააცნო ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი პროექტი „საკრებულო ლიტერატურა“, რომელიც მოიცავს ციფრულ სასკოლო ლექსიკონს, სასკოლო ლიტერატურის ტექსტებს და მრავალ ციფრულ საგანმანათლებლო რესურსს. პროექტის მიზანი ციფრული ტექნოლოგიების გამოყენებით საგანმანათლებლო პროცესის გაუმჯობესება, ეროვნული ბიბლიოთეკის სკოლასთან მჭიდრო დაკავშირება და ახალგაზრდების ინტერესის გაზრდაა კულტურული მემკვიდრეობის მიმართ.

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს დეპუტატი, საკრებულოს განათლების, კულტურის, სპორტის, ახალგაზრდულ საქმეთა, ჯანმრთელობისა და სოციალურ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე ქალბატონმა ლელა საგაძემ გამოხატვისას ისაუბრა ინიციატივაზე, რომელიც შესაძლოა განხორციელდეს ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მერი გურიის ახალგაზრდულ რესურსცენტრთან თანამშრომლობით და მიზანი კი სამოქალაქო განათლების კუთხით მოსწავლეთა წახალისება იქნება. როგორც საკრებულოს აპარატის უფროსმა ნანა თავდუმაძემ აღნიშნა „საკრებულო მეცხოვრება საგანმანათლებლო პროცესში ციფრული ტექნოლოგიების განვითარებას, რომელიც შესაძლებლობას მისცემს წარმატებულ მომავალზე ორიენტირებულ საზოგადოებას ფეხი აუწყოს პროცესს, მაქსიმალურად გამოიყენოს სიახლეები კულტურულ, ეკონომიკურ თუ სხვა სფეროებში.“

რეკლამა

ოზურგეთის მერობის მუდმივი კანდიდატი

ნიუ-იორკში არასოდეს ვყოფილვარ, მაგრამ გადმოცემით ვიცი, რომ კოსმეტის სასახლეს ასეთი ელექტრონული რეკლამა აშშ-ში არაა. „სასახლიდან გამოსულ ქალს თვალს ნუ ჩაუკრავთ, ის შეიძლება თქვენი ბებია აღმოჩნდეს.“ ოზურგეთში, ამ შენობიდან გამოსული კაცი კი, ერთ მშვენიერ დღეს, უფრო სწორად, რომელიმე მომავალი თვითმმართველობის არჩევნების შემდეგ, შეიძლება მართლაც გახდეს ჩვენი ქალაქის მერი. აკი, ფოტოს გადაღებისას გაგვეხუმრენ კიდევ თანაქალაქელები: „ტყელა იღებთ მაგ სურათს, გონა პრინციპული კაცია და სანამ მერი არ გახდება, არ არის მაგ წარწერის ჩამომხსნელი.“ იმედია, ბატონი გონა არ გვიწყენს ამ ხუმრობანარეგ რეპლიკას და მომავალი თვითმმართველობის არჩევნებამდე, დროებით მაინც, მოაცილებს „ავტოსის“ შენობიდან ანშლაგად გაფენილ ამ აბრას.

„ათეა“- მ რეგიონებში სამუშაო შეხვედრები დაიწყო

საქართველოს ადგილობრივ თვითმმართველობათა ეროვნულმა ასოციაციამ რეგიონებში სამუშაო შეხვედრები დაიწყო. „ათეა“-ს ადმინისტრაციული დირექტორის მოადგილე ნათია ლვინაშვილი, ასოციაციის წარმომადგენლებთან და თვითმმართველობის ექსპერტთან დავით ზარდიაშვილთან ერთად, გურიის გუბერნატორს მერაბ ჭანუყვაძეს, ასევე ოზურგეთის, ლანჩხუთისა და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტების ხელმძღვანელ პირებს შეხვდა.

ნათია ლვინაშვილი თვითმმართველობათა ორგანიზაციის წარმომად-

გენლებს ორგანიზაციის საქმიანობის შესახებ დეტალური ინფორმაცია მიწოდდა და აღნიშნა, რომ ის პროექტები, რომლებსაც „ათეა“-ს მხარდასაჭერად განახორციელებს, უფრო მიზნობრივი და მაქსიმალურად მორგებული იქნება იმ საჭიროებებზე, რომლებიც მუნიციპალიტეტებში არსებობს.

შეხვედრაზე, რომელიც ოზურგეთის მუნიციპალიტეტში გაიმართა, მხარეებმა დეცენტრალიზაციის მნიშვნელობაზე ისაუბრეს და აღნიშნული რეფორმის როგორც დაგეგმვის, ასევე მისი განხორციელების

პროცესში ორგანიზაციის როლზე იმსჯელეს.

შეხვედრის მონაწილეებმა იმედი გამოთქვეს, რომ ერთობლივი მუშაობითა და მეტი კოორდინაციით შესაძლებელი გახდება თვითმმართველ ორგანიზაციას ხარისხის ამაღლება და ადგილებზე უფრო ეფექტიანი მმართველობის დამკვიდრება.

საქართველოს ადგილობრივ თვითმმართველობათა ეროვნული ასოციაცია ანალოგიურ შეხვედრებს ქვეყნის მასშტაბით ყველა მუნიციპალიტეტში გამართავს.

დავები და ერთსულოვანი მხარდაჭერები ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მორიგ სხდომაზე

ალიონი. ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 7 მარტის სხდომაზე ახრდა სხვადასხვაობა გამოიწვია საკითხმა „ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკუთრებაში არსებული სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთების ნორმატიული ფასის დადგენის შესახებ“.

დეპუტატების ერთმა ნაწილმა დასვა ლეგიტიმური კითხვა: ნორმატიული ფასის შემცირება ხომ არ

მოახდენდა გავლენას ბიუჯეტის შემოსავლებზე. მეორე ნაწილის განმარტებით, ეს გარდაუვალი პროცესია, თუმცა, შემდეგ შესაბამის დადგენილებაში ცვლილების შეტანა პრობლემას არ წარმოადგენს. ხმათა უმრავლესობით დეპუტატებმა მხარი დაუჭირეს დადგენილების მიღებას.

კამათი მოჰყვა ასევე საკითხს მუნიციპალიტეტის გამგეობის მიერ 2017 წელს განხორციელებული შესყიდვების შესახებ. კერძოდ, გამო-

უსადეგარი ამწე კალათების შეძენა ბიუჯეტის უმიზნო ხარჯვად შეფასეს ოპოზიციონერმა დეპუტატებმა.

სხდომაზე მიიღეს განკარგულებები სოფელ გურიანთის ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე №11 ქუჩისათვის „თამაზ მალაზონიას“ სახელის მინიჭების შესახებ; დაბა ლაითურის ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე ქუჩისათვის „ჯემალ ლუმბაძის“ სახელის მინიჭების შესახებ; სოფელ ლიხაურის ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე ქუჩისათვის „ეკვთიძის“ სახელის მინიჭების შესახებ; სოფელ ნატანების ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე ქუჩისათვის „შეკვეთილის გზატკეცილის“ სახელის მინიჭების შესახებ; სოფელ ჯუშათის ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე ქუჩისათვის „მონასტრის ქუჩის“ სახელის მინიჭების შესახებ; დაბა ურეკის ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე ზღვის სანაპიროზე არსებული გასასვლელისათვის „ნიკოლოზ ქარცივაძის“ სახელის მინიჭების თაობაზე – გარდაცვალების ვადის შეზღუდვიდან გამომდინარე,

გამონაკლისის დაშვების მიზანშეწონილობის შესახებ.

მიიღეს დადგენილებები „ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს საზოგადოებრივი დარბაზის დეპუტატების დამტკიცების შესახებ“ და „ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს გენდერული თანასწორობის საბჭოს დეპუტატების დამტკიცების შესახებ“.

ძალადაკარგულად გამოაცხადეს „ქალაქ ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“ ქალაქ ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 31 აგვისტოს №37 დადგენილება.

მიიღეს განკარგულება „ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში არსებულ ბუღვარში, პარკში, სკვერში ან პლაჟზე წერილფეხა ან/და მსხვილფეხა პირუტყვის მეთვალყურეობის ქვეშ ან მეთვალყურეობის გარეშე ყოლისას გასატარებელი ღონისძიებების შესახებ საკრებულოს დადგენილების

მისაღებად საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დასაწყებად.

მხარი დაუჭირეს მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე შინაური ცხოველების – ძაღლის და კატის ყოლის დამტკიცების შესახებ“ ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს დადგენილების მისაღებად საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების თაობაზე საკრებულოს განკარგულების მიღებას.

მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე რეგისტრირებულ ამომრეველთა 1%-ის მიერ პეტეციის სახით ინიცირებული „მოსამზადებელი ნორმატიული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის“ შემუშავებისა და შესწავლის მიზნით, შექმნეს საკრებულოს დროებითი სამუშაო ჯგუფი და დაამტკიცეს ამ ჯგუფის შემადგენლობა.

მიიღეს განკარგულება „ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის ვერბისა და დროშის შემუშავების სამუშაოთა ორგანიზების მიზნით დროებითი სამუშაო ჯგუფის შექმნის შესახებ“.

მაჟორიტარები

ეროლი გორდელაძე - სოფელი ბახვი

ერიდი გორდელაძე მეორედ გახდა სოფელ ბახვის მაჟორიტარი დეპუტატი. ის საკრებულოში სამანდატო, საპროცედურო, ორბიდიულ საკითხთა და ეთიკის კომისიის ხელმძღვანელობს.

„რეგლამენტით დადგენილი წესით ვახორციელებ ჩემს უფლებამოსილებას. ამომრეველთან შეხვედრის დროს დაყენებული ადგილობრივი მნიშვნელობის არაერთი საკითხის გადაწყვეტა შეუძლიათ ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანიზაციის საშუალებით, განსაკუთრებით პრიორიტეტების გათვალისწინებით.“

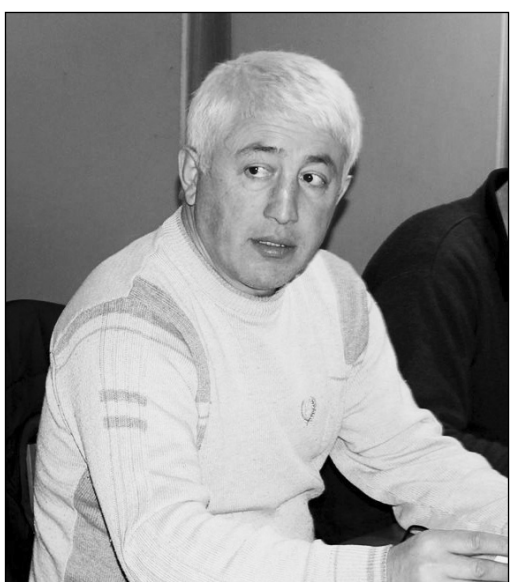
ბახველები ახალი, სამ ჯგუფზე გათვლილ საბავშვო ბაღით სარგებლობენ, რომელიც მარამან აშენდა. ასევე აღჭურვილი გზა დაიგო ბახვის ცენტრიდან მშენებლის გავლით ასკანის გადასასვლელზე. მდ. ბახ-

ვის წყალზე მოეწყო გაბიონები, დაგრიდებდა და მოხერხდა მშვიდობიანი ცენტრიდან მაღალი ეწერის ჩაის ფაბრიკაზე მიმავალი საავტომობილო გზა, ჩაისვა მღვანელები, გაიწმინდა სანაღვრე არხები. შეკეთდა შიდა გზები, სხვადასხვა უბნებში ბეტონის საფარი მოეწყო როგორც მონაკვეთებზე, ასევე რეაბილიტირდა საყინე ფართობებთან მისასვლელი საავტომობილო გზები. მდინარე წყალწითელაზე აიგო ახალი ხედი; მოსახლეობის ტექნიკური წყლით უზრუნველყოფის მიზნით შექმნილ და დამონტაჟებული იქნა მილები, დასრულდა გაზიფიკაცია.

ერთ-ერთი მთავარი სასმელი წყლით მომარაგება, რომლის მოგვარების მიზნით მუნიციპალიტეტის მიერ შედგენილი იქნა პროექტი. გვაქვს დაფინანსების მოპოვების იმედი. პროექტის განხორციელებით სასმელი წყლით უზრუნველყოფილი იქნება არა მარტო ბახვის, არამედ ფამფალეთის, ვაკიჯვარისა და ცხემლისხედის მოსახლეობა.

2019-2021 წლებში დაგეგმილია საავტომობილო გზის რეაბილიტაცია მშვიდობიანი-მთისპირი, ბახვი-ფამფალეთი, ბაღდადი-ბახვი და დვახუ-ბახვის მონაკვეთებზე. ბეტონის საფარის მოწყობას ვგეგმავთ სასაფლაოთან მისასვლელ ადმართებზე. უნდა ავადგინო და შეიღობოს გვირგვინის ბაღი და ქვ. ბახვში ომის მონაწილეთა სკვერი. უნდა დასრულდეს გარე განათების მოწყობა. კაპიტალური რემონტის ჩატარებას საჭიროებს საჯარო სკოლა და ამბულატორია. აქცენტს მართადაც ინფრასტრუქტურულ პროექტებზე ვაკეთებ, თუმცა ჩვენ ყოველ წლიურად ვახერხებდით და მომავალშიც განვიგრძობთ სხვადასხვა სოციალური პროგრამის მიხედვით თანასოფლელების საჭიროებისა და დახმარებას, სტიქიით დაზარალებულთა პრობლემების მოგვარებას“.

ვალოდია ბერიძე - დაბა ნარუჯა

ვალოდია ბერიძე 2017 წლის ადგილობრივ თვითმმართველობის არჩევნებში 716 (61.04%) ხმით გაიმარჯვა და მაჟორიტარი დეპუტატობის მანდატი კიდევ ერთხელ მიიღო.

„ მსურს ვისაუბრო უკვე გაკეთებულ საქმეებსა და დაბა ნარუჯაში განსახორციელებელ პროექტებზე, რომლებიც ძირითადად ინფრასტრუქტურას ეხება. დაბაში წყლის სისტემა მოწყობილია, ეტაპობრივად გარემონტდა ბაგა-ბაღის შენობა, რომელიც ოთხ ჯგუფზე გათვლილი; მოეწყო სამი მინი სტადიონი; გადაიხურა 38 საერთო

საცხოვრებლის კორპუსი; შიდა სასოფლო გზების როგორც მონაკვეთებზე დაიგო ბეტონის საფარი. აღნიშნული პროექტები დაბა ნარუჯაში წლების განმავლობაში ხორციელდებოდა, გასაკეთებელი კიდევ ბევრი დარჩა.“

ყველაზე მნიშვნელოვანი, ვფიქრობ, ქალაქ ოზურგეთთან დამაკავშირებელი ცენტრალური გზის რეაბილიტაციაა. როგორც ჩემთვის არის ცნობილი, დაპროექტების ხარჯები უკვე ბიუჯეტში განსაზღვრულია. გზასთან ერთად, მთავარ გადასასვრელ პრობლემად წყლის სათაო ნაგებობაზე დამბის გაკეთება მიმაჩნია, ასე თავედან ავიცილებთ დაბის უწყლოდ დარჩენას. ბრძოლა ახიურ ფართოსანასთან ძალიან აქტუალურია, მალე დავიწყებთ შესაბამისი ღონისძიებების გატარებას, რათა დროულად მოვახერხოთ ნარუჯაების გადარჩენა მავნებლისგან. მოსაწესრიგებელია შიდა გზებიც და დაბის ცენტრი. მოგეხსენებათ, დაბა ნარუჯაში დაიშალა კულტურის სახლი, მოსახლეობის თხოვნაა ამ ადგილზე მოეწიოს პარკი და სტადიონი.“

სწორედ ნარუჯალების სურვილები, პრობლემები, მიზნების განმარტება და გეგმვითი ღონისძიებები ჩემი საქმიანობის მთავარი პრინციპია. გვერდით, ნარუჯალებო, რომ მთელ ჩემს ენერჯის, ცოდნასა და გამოცდილებას მოვახმარ ნარუჯისა და ნარუჯალების პრობლემების მოგვარებას.

გურიელები

გურიელებს ადრე ვარდანიძეთა სახლი სვამდა „ვარდანიძის ძე“, როგორც ნიკო ბერძენიშვილმა შენიშნა, „ადიანის“ სახლის „ფეოდალების“ განაყოფია.

ვარდანიძეთა უძველესს წარმომადგენელად უნდა ჩათვალოს ერისთავთ-ერისთავი ვარდან ვარდანიძე, რომელსაც ჯუმათის წმინდა გიორგის ხატის ასომთავრული წარწერა ინსერირებულია.

ჯუმათის წმინდა გიორგი ქართული ჭედური ხელოვნების ბრწყინვალე ძეგლი იყო. იგი პირველად აღწერა და განიხილა დიმიტრი ბაქრაძემ 1873 წელს, ხოლო ფოტოფიქსაცია მოახდინა დიმიტრი ერმაკოვმა 1889 წელს.

ამ ძეგლმა მოხილვა გამოიწვია ხელოვნებათმცოდნე ნ. კონდაკოვი. ხატი დაიკარგა 1921 წლის სექტემბერში, მონასტრის გაძარცვის დროს. (აღნიშნული თარიღი მოხილვად საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსს, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის ინსტიტუტის საისტორიო გეოგრაფიის განყოფილებას 1962 წლის 19 თებერვალს; ნ. ბერძენიშვილი, ერთი ისტორიულ-გეოგრაფიული მოვლენის გამო, „საქართველოს გეოგრაფიის კრებულში“ (თბილისი, 1960 წ., გვ. 40)

ვარდანიძეთა საგვარეულოს ხედა ბატონი მათე საუკუნეში გამხდარიყო გურიის ერისთავთ-ერისთავი, რომლის პირველი წარმომადგენელიც ვარდან ვარდანიძე გახლდათ, რომელიც ჯუმათის წმინდა გიორგის ხატის ასომთავრულ წარწერაში ინსერირებულია.

ჯუმათის წმინდა გიორგი ქართული ჭედური ხელოვნების ბრწყინვალე ძეგლი იყო. ამჟამად გადარჩენილია მისი მხოლოდ ორი მცირე ნატივები, რომელიც შემდგომში სანკტ-პეტერბურგის ერმიტაჟში მოხვდა.

მ. კონდაკოვი ჯუმათის წმინდა გიორგის მონასტრის მეთერთმეტე მეთხუთმეტე საუკუნის ძეგლად მიიჩნევდა.

მ. ამირანაშვილი თავის ერთ-ერთ ადრინდელ ნაშრომში ევგენი გამოთქამა, ამ ხატის მ. კონდაკოვისეული დათარიღების მიმართ და საკითხის შესწავლის აუცილებლობაზე მოუთხოვდა. ეს მისა გ. ჩუბინიშვილმა განახორციელა.

აღნიშნული ძეგლის მეცნიერული შესწავლის საფუძველზე სახელოვანმა ხელოვნებათმცოდნეებმა შეძლეს დააიწირონ მისი დიდი წინამძღობის მიერ თავის დროზე მეტად გონებამსვილურად მოცემული ქრონოლოგიური ჩარჩოები და დე მათე-მეთერთმეტე საუკუნის მიჯნით დაათარიღა. მსატვრულ-ისტორიული ანალიზით მიღებულ ამ განსაზღვრებას ადასტურებს ხატის წარწერის პალეოგრაფიული თავისებურებანი. აღნიშნული წარწერა შესრულებულია ულამაზესი ხელით. ყოველი ასო დიდი ხელოვნებით არის გამოყვანილი. ასოთა კიდურები და ზოგი ნაწილები მეცნიერული ორნამენტებითაა გაფორმებული.

ეს წარწერა დაწერილობის თვალსაზრისით ანალოგიურად ჰოულობს მეთერთმეტე საუკუნისავე ხიდისთავის (ჩოსტაყურის რაიონის) წმინდა გიორგის ხატის წარწერაში და სხვ.

ჯუმათის ხატზე წარწერა განლაგებულია მარცხენა მხარეზე, ჩარჩობასა და პორტრეტს შორის, ვიწრო ზოლზე, თითქმის მიულ სივრცეზე სტრიქონებში ორიდან ოთხ ასომთავრ. დ. ერმაკოვის ფოტოზე, რომელიც კონდაკოვსაც აქვს გამოქვეყნებული და გ. ჩუბინიშვილსაც, ზოგიერთი ასო გადასულიც კი ჩანს. აღნიშნული წარწერა პირველად გამოიბოლი დიმიტრი ბაქრაძემ 1873 წელს, ხოლო დაბეჭდა 1878 წელს. უკანასკნელად კი ეს წარწერა ვარიანტული კითხვაობით დაბეჭდა გ. ჩუბინიშვილმა.

ყოველივე ამის გათვალისწინებით, წარწერა ქარაგმების გახსნის შემდეგ ასეთ სახეს მიიღებს: „ახოვანი მხედარი ქრისტესაო, შეშეე ყვე მონას შენსა ერისთავთა ერისთავსა ვარდან ვარდანიძესა, ამინ“.

ეს არის მითითებული ვარდანიძის ვინაობა, მაგრამ როგორც გვიანდელი ცნობებით დასტურდება, სრული უუცვლოდ იგი სვანთა ერისთავი და ჩრდილო-დასავლეთ გურია, სადაც მღებარეობს ჯუმათის ტაძარი, მის საგამებლობაში ერთიანდება.

1073 წელს გიორგი მთავრის განუღდა სამი უძლიერესი ერისთავთ-ერისთავი: მამია ქუაბულიძე, ივანე ლიპარტის ძე და ვარდან სვანთა ერისთავი და აუმაღლეს ქვეყანა; ამ უკანასკნელმა, კერძოდ „გადგინა სუანი თვისა მოხარკული, დაარბიეს და ამისწველეს საგრო“.

შეკარად დასჯის ნაცვლად გიორგი მეფემ (ეტიკა, სამისო ძაღების უქონდლა) გაძვარ ერისთავებს დიდი წყალობა მიაღ, მათ შორის ვარდანს „ასკალანაც“ უბოძა.

მისი მღებარეობა, ვერავრით, ჩვენთვის უცნობია. ამის შემდეგ ვარდანის ძეჩი თითქმის მიული საუკუნის განმავლობაში არ ჩანს საისტორიო წყაროებში... და აი, მე-12 საუკუნის 70-ანი წლების მთრე ნახვარში ჩნდება ივანე ვარდანის ძე. 80-ანი წლების ამბებში თანდათან მრავლდებიან ვარდანიძე: ერთი მათგანი, სახელით კახაბერი, ყოველ არსლანის გამოხლის შემდეგ, მეტრუჭლეოუხუცესად გვევლინება; მეორეს, ბარამს, სვანთა ერისთავობა უბერი. მესამე, – ივანე, გავის პატრონია. პავლე ინგოროფა გურიას ამ დროის სვანეთის ერისთავთ-ერისთავის საგამეკო ქვეყნად მიიჩნევს.

სამისოდ აუცილებელი საბუთები ავტორს არ მოაქვს, ხოლო არსებულ ცნობებზე დაკვირვება ამას არ ადასტურებს. ასე მაგალითად, თამარის პირველი ისტორიკოსის თხზულებიდან კარგად ჩანს, რომ როცა ბარამი სვანეთს განაგებს (80-ან წლებში), იმ დროს ჩუხჩარებობა მარუშანს აქვს. სამეცნიერო ლიტერატურაში ეს მარუშანი კარგა ხანს დაკავშირებულია ლეხოურის ლევისმობლის ეკლესიის წმინდა იაკობის ხატის წარწერაში დადასტურებულ მარუშან ვარდანიძისთან.

კონდაკოვის დაკვირვებით, ჭედური ხელოვნების ხელი ამ ძეგლში ჯუმათურია და ნაწარმოებიც ჯუმათის სკოლის უნდა იყოს. ეს ძეგლი დღეს დაღუპულია. კონდაკოვის გამოქვეყნებული აქვს მისი მხოლოდ წინა მხარის ფოტო. წმინდანის გამოსახულება აქ ძალიან დაზიანებულია. შემორჩენილია მხოლოდ თავსაზურავის მცირე ნაწილი და ტანსაცმლის ნაწილები (კვადრატში ჩასმული ვერების სახით). ფოტოფიქსაციის ფაში (გადღულია დ. ერმაკოვის), გარდა ქვემო ბორტისა, ყველა ყოფილა მოღწეული. ბორტები დაფარულია ლამაზი მეცნიერული ორნამენტით (გვარცვლებულია მეთერთმეტე-მეცამეტე საუკუნეებში). რა იყო ქვემო ბორტზე, არავინ უწყის. ამ ბორტზე ჩვეულებრივ ქტიტორთა წარწერებს ათავსებდნენ. შესაძლოა, აქაც ასე იყო. თუ როგორი იყო მისი ზურგი, არ ვიცით. ამაზე არც კონდაკოვი ამბობს რაიმეს და არც მისი ფოტო დაუბეჭდავით, რომ მისი მიხედვით მანც გვეჩონდა საშუალება გაგვეთვალისწინებინა მისი რაობა.

ჩვენთვის ამას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს, რადგან ხატის ზურგზე სწორედ ჩვენთვის საინტერესო ცნობების შემცველი ასომთავრული წარწერა, რომლის განსაზღვრაში ის დიდად დაგვეხმარებოდა. (მისი პალეოგრაფიული შესწავლა). კონდაკოვი ლეხოურის წმინდა იაკობის ხატს მეთერთმეტე-მეცამეტე საუკუნეებით აღარღებდა. სამწუხაროდ, შემდეგ ამ თარიღის დაზუსტება ძეგლის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზის გზით არავინ უცდა. ხსენებულ თარიღს მხოლოდ ისტორიკოსები ავიწროებდნენ (მე-12 საუკუნის მიწურულით). მათგან პირველი იყო დიმიტრი ბაქრაძე. მისი მოგარი საბუთი იყო წმინდა იაკობის ხატის წარწერის „ვარდანიძის“ და თამარის „ჩუხჩარების“ სახელით იფიქრობა (მარუშანი). შემდგომ იგი რამდენიმე მკვლევარმა გაითვორა (აღლ. ხახანაშვილი, ექვთიმე თყაიშვილი, პავლე ინგოროფა), მაგრამ არც ერთ მათგანს რაიმე ახალი საბუთი ან დაკვირვება არ მოუცია.

ამ ავტორებს, მათ შორის დიმიტრი ბაქრაძესა და ექვთიმე თყაიშვილს, თავისი დროის გამოჩენილ დაწველობათმცოდნეებს, უუცვლად შეუძლოთ ამ წარწერის პალეოგრაფიული ანალიზით გარკვეული საბუთები მოეპოვებინათ ზემოხსენებული მონაზრების განსაზღვრებად, მაგრამ ეტყობა, მის საეციალურად შესასწავლად ვერ მოიცალეს.

დღეს საიმოვნებით მოკიდებდა ხელს ამ საქმეს მკვლევარი, მაგრამ ადარც ძეგლი სახეზე და არც მისი წარწერის ფოტო შემონახულია. ასეთ ვითარებაში კი საკითხის სათანადო მეცნიერული განხილვა შეუძლებელია. როგორც ჩანს, მარუშან ვარდანიძე და მისი მეუღლე სათათა (სიმების ასული) წმინდა იაკობის ხატის შემკობნი არიან. არავინ უწყის, აქ პირველი შემკობა იგულისხმება თუ რომელიმე სხვა. პირველობას აქ თითქმის აბათილებს წარწერის ხატის ზურგზე განლაგება. ასეთ შემთხვევაში, ჩვეულებრივ ავერსზე თავსდება წარწერები. შესაძლოა, აქაც ასე იყო. კერძოდ, ქვემო ბორტზე, მაგრამ იმ დროს, როცა მას მეცნიერთა ყურადღება მიექცა, იგი უცვლად არსებობდა. მარუშან სათათას „მეც“ ჰყოლიათ; წარწერას რომ მისი სახელი შემოენახა, უთუოდ ზოგ რაიმეს გაგვათვალისწინებინებდა.

სხვა ცნობები არ მოგვეპოვება. ასეთ ვითარებაში დიმიტრი ბაქრაძის მოსაზრება კვლავ რჩება შესაძლებელი ჰიპოთეზის მდგომარეობაში. ამის შემდეგ წინ დგება ანონიმი გურიელი. მას ინსერირებს ქართული ფაბო-ადმწერული მეცამეტე საუკუნის 40-ანი წლების დაძვევის ამბებში. აქედან ვეტობილობით, რომ ისიც (გურიელი) ყოფილა წვერი ქუთისიდან თბილისისკენ წამოსული რუსუდან დედოფლის ამალისა.

სხვა ცნობა არ მოგვეპოვება. ამის გამო არც მის ვინაობაზე შეიძლება რაიმე თქვას და არც სხვა რაიმეზე. ცხადია მხოლოდ ერთი: ფაბოადმწერის უსასხლო გურიელი მოღვაწეობდა მეცამეტე საუკუნის 40-ან წლებში.

ანონიმის შემდეგ ჩნდება უცვლად სხელიანი გურიელი. ესაა სვიმონი. ერთადერთი ძეგლი, რომელიც ამ გურიელის არსებობას ვეაცნობს, ესაა ზარზმის ტაძრის წარწერა.

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

ბოლშევიკური რუსეთის სატირა პირველი რესპუბლიკის იშპორისტულ პრესაში

ახლანან კონდაკოვი თამაზა „თოვლა და თბილისის მავრა თაღსი“, ძ. ოფუარგბითის №3 სავარო სპოლის მამ-კლანის მოსაშავლის თორნიამ ბოლშევიკის ნაწრომს მიორა ადგილი მიკაპთონა. ბთავაზოგბთ ახალ-ბაზარდა მკვლევარის აღნიშნულ ნაწრომს შშიკოვკაგბით.

ვევლასათვის ცნობილია, რომ 1921 წლის 25 თებერვალს საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა დაეცა და რუსეთის საოკუპაციო რეჟიმი დაემყარა.

თბილისის თავზე წითელი დროშა აფრიალებს. თუმცა, თავისუფლების მოყვარე ერს წინააღმდეგობა არ შეუწყვეტია და კომუნისტური ტირანის მოუსხლავდ, შევარვით

გამოსატვდა წინააღმდეგობას რუსული აგრესიის წინააღმდეგ. ამის ერთ-ერთი მაგალითია ყოველკვირული ჟურნალი „ეშმაკის მთარახი“.

„ეშმაკის მთარახი“ - ეს იყო ქართული ყოველკვირული ოუმორისტული ჟურნალი. გამოდიოდა თბილისში 1907 - 1908 წლებში, 1915 - 1921 წლებში. სხვადასხვა დროს რედაქტორ გამოცემლები იყვნენ თ. ბოლქვაძე და ნ. კალანდაძე.

ჟურნალში იბეჭდებოდა ორიენტირული ნაწარმოებებიან ერთად თავგამებუც.

„ეშმაკის მთარახის“ დამარსებელი, რედაქტორ - გამოცემელი ჩემი დიდი ბაბუა, ოზურგეთის მკვიდრი, ქართველია შორის წერა - კითხვის გამავრცელებელი, საზოგადოების ნამდვილი წვერი - თოფიფილე ბოლქვაძეა. პატრონი, ქელმოქელი, რომელსაც 3 საჯარო სკოლის ასამწენელად საეურობაში არსებული მწა უსასყლიდო გადაუცია. თავისი დიდი ხნის არსებობის მანძილზე უწყლისაგან ბევრი მთარახი იფება ხელისუფლებამ და თვით „ეშმაკის მთარახისაც.“ არ აცდენია გუბერნატორისა თუ ცენ-

ოსახულება აქ ძალიან დაზიანებულია. შემორჩენილია მხოლოდ თავსაზურავის მცირე ნაწილი და ტანსაცმლის ნაწილები (კვადრატში ჩასმული ვერების სახით).

ფოტოფიქსაციის ფაში (გადღულია დ. ერმაკოვის), გარდა ქვემო ბორტისა, ყველა ყოფილა მოღწეული. ბორტები დაფარულია ლამაზი მეცნიერული ორნამენტით (გვარცვლებულია მეთერთმეტე-მეცამეტე საუკუნეებში). რა იყო ქვემო ბორტზე, არავინ უწყის. ამ ბორტზე ჩვეულებრივ ქტიტორთა წარწერებს ათავსებდნენ. შესაძლოა, აქაც ასე იყო. თუ როგორი იყო მისი ზურგი, არ ვიცით. ამაზე არც კონდაკოვი ამბობს რაიმეს და არც მისი ფოტო დაუბეჭდავით, რომ მისი მიხედვით მანც გვეჩონდა საშუალება გაგვეთვალისწინებინა მისი რაობა.

ჩვენთვის ამას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს, რადგან ხატის ზურგზე სწორედ ჩვენთვის საინტერესო ცნობების შემცველი ასომთავრული წარწერა, რომლის განსაზღვრაში ის დიდად დაგვეხმარებოდა. (მისი პალეოგრაფიული შესწავლა). კონდაკოვი ლეხოურის წმინდა იაკობის ხატს მეთერთმეტე-მეცამეტე საუკუნეებით აღარღებდა. სამწუხაროდ, შემდეგ ამ თარიღის დაზუსტება ძეგლის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზის გზით არავინ უცდა. ხსენებულ თარიღს მხოლოდ ისტორიკოსები ავიწროებდნენ (მე-12 საუკუნის მიწურულით). მათგან პირველი იყო დიმიტრი ბაქრაძე. მისი მოგარი საბუთი იყო წმინდა იაკობის ხატის წარწერის „ვარდანიძის“ და თამარის „ჩუხჩარების“ სახელით იფიქრობა (მარუშანი). შემდგომ იგი რამდენიმე მკვლევარმა გაითვორა (აღლ. ხახანაშვილი, ექვთიმე თყაიშვილი, პავლე ინგოროფა), მაგრამ არც ერთ მათგანს რაიმე ახალი საბუთი ან დაკვირვება არ მოუცია.

ამ ავტორებს, მათ შორის დიმიტრი ბაქრაძესა და ექვთიმე თყაიშვილს, თავისი დროის გამოჩენილ დაწველობათმცოდნეებს, უუცვლად შეუძლოთ ამ წარწერის პალეოგრაფიული ანალიზით გარკვეული საბუთები მოეპოვებინათ ზემოხსენებული მონაზრების განსაზღვრებად, მაგრამ ეტყობა, მის საეციალურად შესასწავლად ვერ მოიცალეს.

დღეს საიმოვნებით მოკიდებდა ხელს ამ საქმეს მკვლევარი, მაგრამ ადარც ძეგლი სახეზე და არც მისი წარწერის ფოტო შემონახულია. ასეთ ვითარებაში კი საკითხის სათანადო მეცნიერული განხილვა შეუძლებელია. როგორც ჩანს, მარუშან ვარდანიძე და მისი მეუღლე სათათა (სიმების ასული) წმინდა იაკობის ხატის შემკობნი არიან. არავინ უწყის, აქ პირველი შემკობა იგულისხმება თუ რომელიმე სხვა. პირველობას აქ თითქმის აბათილებს წარწერის ხატის ზურგზე განლაგება. ასეთ შემთხვევაში, ჩვეულებრივ ავერსზე თავსდება წარწერები. შესაძლოა, აქაც ასე იყო. კერძოდ, ქვემო ბორტზე, მაგრამ იმ დროს, როცა მას მეცნიერთა ყურადღება მიექცა, იგი უცვლად არსებობდა. მარუშან სათათას „მეც“ ჰყოლიათ; წარწერას რომ მისი სახელი შემოენახა, უთუოდ ზოგ რაიმეს გაგვათვალისწინებინებდა.

სხვა ცნობები არ მოგვეპოვება. ასეთ ვითარებაში დიმიტრი ბაქრაძის მოსაზრება კვლავ რჩება შესაძლებელი ჰიპოთეზის მდგომარეობაში. ამის შემდეგ წინ დგება ანონიმი გურიელი. მას ინსერირებს ქართული ფაბო-ადმწერული მეცამეტე საუკუნის 40-ანი წლების დაძვევის ამბებში. აქედან ვეტობილობით, რომ ისიც (გურიელი) ყოფილა წვერი ქუთისიდან თბილისისკენ წამოსული რუსუდან დედოფლის ამალისა.

ანონიმის შემდეგ ჩნდება უცვლად სხელიანი გურიელი. ესაა სვიმონი. ერთადერთი ძეგლი, რომელიც ამ გურიელის არსებობას ვეაცნობს, ესაა ზარზმის ტაძრის წარწერა.

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

წარწერა ტაძრის ჩრდილო-დასავლეთის გუმბათქვეშა ბურჯის სამხრეთის პირის ქვემო ნაწილშია, ამავე ბორებების გამოსახულების ქვეშ.

ეს ეპიგრაფიული ძეგლი გადმოიღო და გამოაქვეყნა ექვთიმე თყაიშვილმა 1905 წელს.

როდენდელია ეს წარწერა? ამ საკითხის გარკვევას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მასში მოხსენებული ბორებების ცხოვრების დროის გასათვალისწინებლად, რადგანაც აქ ქრონოკონი არ ზის და ამ ბორებებზე სხვა არავითარი ცნობაც არ მოგვეპოვება, ქრონოლოგიის საკითხის ძირითად საყრდენად გვევლინება წარწერის პალეოგრაფიული შესწავლა და ფრესკის მსატვრულ-ისტორიული ანალიზი.

ვერ პირველის შესახებ (გაგრძელება შემდეგ ნომერში) იშპრი სიხარულიძე პაროვასიორი

გულახდილი საუბარი კაცთან, რომელსაც „პირიდან თაფლი სდის“

„ღმერთმა აღამიანს ყველაზე ღიბი განი სიცოცხლე აჩუბა, მე ბედნიერი ვარ, რომ პირიკველი გურული და თანაც ასკანელი ვარ“, – ასე დაიწყო ჩემთან საუბარი მიხეილ შავიშვილის სახელობის ვოკალური ანსამბლის „შიდკაცას“ სოლისტი-მომღერალმა, „ნიჭიერის“ ფინალისტმა ლევან ნინიძემ, რომელიც გავაფხულის ამ მშვენიერ თვეშია დაბადებული და, მიუხედავად ასაკის წამოკარვისა, ჩვენში რომ იტყვიან, „ბიჭივით გამოიყურება“.

– ლევან შენი ახალგაზრდული იერის საიღუმლო გამანდე.

– ვიში, დამიკო, ვიში, შრომა, სიყვარული და სიმღერა. თუმცა, შენც ჩემი ვიშის არ ხარ? (ლევანის ბებია ალექსანდრა და ჩემი ბებია სონა დები იყვნენ. ბ. ო.). ცხოვრებულმა მამა-ჩემმა გიორგიმ, რომელსაც ძალიან უყვარდა ტაშ-ფანდურა და სტუმარი, ამ ტრადიციებზე გაგვზარდა და დღემდე ასე მოვიდვართ უფლის წყალობით. ჩემი მამა თედო და მე ბევრჯერ გამოვსულვართ კონცერტებზე ფართო აუდიტორიის წინაშე. თედო არაჩვეულებრივი მგზნებარებით კითხულობდა ვაჟას, გალაკტიონის და სხვა ქართველი პოეტების ლექსებს, მე კი ვმღეროდი. თედო წლების მანძილზე იყო საქართველოს ოუსტიციის მინისტრი, გენერალური პროკურორი, არის იურიდიულ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი. მე დავამთავრე სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი და დღემდე ვარ წარმატებული მეთაფლე-მეფუტერე (იციან).

– სიმღერის ნიჭი საიდან მოდის?

– ჩემი ნათესაობა – სიამაშვილები, მახარაძეები ყველა მღერის; ჩემი ბიძაშვილი ზურაბი ერქომაშვილიც „შიდკაცას“ სოლისტი იყო; ბიძაჩემი, საქართველოს სახალხო არტისტი ავთო მახარაძე შესანიშნავი ტენორია, მღერიან ჩემი ბიჭები – ექიმი გივი და ენერგეტიკოსი ილია.

– „შიდკაცაში“ როგორ მოხვდით?

– 1978 წელს ცხოვრებულმა მიმა შავიშვილმა, ყოველგვარი ქასტივისა და შემოწმების გარეშე, ჩამრიცხა „შიდკაცას“ ძირითად შემადგენლობაში. მე მისი დიდი მადლობელი ვარ, აღამიანმა არასოდეს არ უნდა დაკარგოს მადლიერების გრძობა, ბატონი მიმას დამსახურებაა, რომ სიმღერებით მოვიარე მთელი ევროპა და ნახევარი მსოფლიო, უცხოელებს გავაცანი მადლიანი ქართული სიმღერები და გურული ფოლკლორი. უკვე 40 წელია, ანსამბლ „შიდ-

კაცას“ სოლისტი ვარ. ანსამბლი ჩემი მეორე ოჯახია, მისი წევრებიდან, ანუ ჩემი მეგობრებიდან იმდენი სითბო და სიყვარული მივიღე, რომ მთელი ცხოვრება მათ ვალში ვარ და მათდამი სიყვარული იქაც თან წამყვება (იციან). მაგრამ დიდი ტკივილია ჩემთვის, რომ იმდროინდელი „შიდკაცას“ მომღერლებიდან ბევრი ცოცხალი აღარ დარჩა, გულისტკივილით მინდა მოვიგონო: თვით ბატონი მიხეილ შავიშვილი, ჰამლეტ დოლიძე, თეზიკო ქლიფთარი, ამირან ბაბილოძე, ზაურ ჯანაშვილი, თანდულა ნაცვალაძე, ზურაბ გადახაბაძე, ზაურ ბოლქვაძე, გელა ცვლაძე, სერგო ქარჩილაძე, ილია ჯინჯარაძე და სულ ახლახან გარდაცვლილი, შეუდარებელი მოკრიბაშვილე რეზო მახარაძე. ისინი მხოლოდ ჩემი კი არაა, ყველას ტკივილია, ვისაც ქართული სიმღერა უყვარს.

ცხოვრება გრძელდება და არ შემოიქცა არ ალენიშნი ჩემი პარტნიორები, ჩემი მძაყები: ტრისტან სინარულიძე, ამირან გოლიაძე, ალიკა ბურჭულაძე, გელა ლომჯარია, თენგიზ გოლიაძე, კობა მეფარიშვილი, ილუმა ინჭკირველი, დათო ქავარაძე, ვალერი კალანდიაძე, ნიკო გოგოტიშვილი. ეს ის ხალხია, ვისთანაც სულ ერთად ვარ ლხინსა და ჭირში.

– რას გაიხსენებ უცხოური ტურნედან?

– აღარ მახსოვს, რომელი წელი იყო, მგონი 1985, დედაჩემმა „პაესტაკაში“ ღორის ჯორჯლის კუპატეში და კიტრის მწილი გამატანა, დაგვაბინავეს ბელგიაში სასტუმროს ძვირფას ნომერში და მოგვართვეს ნამცხვარი და ყავა, თანდულა ნაცვალაძე პროტესტი გამოიტყვა: „როის იყო ყავით და ნამცხვრით ნამგზავრი კაცი ნაყრდობაო“. ამოვიღე დედ-ჩემის გამოტანებული კუპატები და სასტუმროს სამზარეულოში ავაში-ხინეთ, ისეთი სუნი დადგა, მთელი სასტუმრო გვეუხებოდა: თუ ისე გემრიელად მღერით, როგორი საჭმელიც

გაქვთ, ყოჩად თქვენო (იციან).

– მახსოვს, ჩემს ბავშვობაში „შიდკაცას“ ყოველი გამოსვლა იყო ზეიმი, მაყურებელი საციალურად დადიოდა თეატრში, რომ ენახათ თქვენი კონცერტები. დღეს იმ დონის მაყურებელს ვერ ვხედავ. რა ხდება?

– კომპიუტერიზაციამ, ინტერნეტმა და სხვადასხვა საყოფაცხოვრებო პირობებმა მოიტანა ის, რომ არა მხოლოდ ჩვენთან არამედ თეატრსა და სტადიონზეც ძველებურად აღარ დადის ხალხი. თუმცა, ოზურგეთის თეატრს, რაც სამხატვრო ხელმძღვანელად ბატონი ვასო ჩიგოგიძე დაუნიშნეს, მაყურებელი შემოუბრუნდა. ასეა ჩვენთანაც, გვყავს შესანიშნავი ხელმძღვანელები, ბატონები ტრისტან სინარულიძე და ამირან გოლიაძე, გაიზარდა რეპერტუარი, ვმღერით მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხის სიმღერებს.

ერთი ამბავი უნდა გითხრა მაყურებელზე: მეორე მსოფლიო ომის დროს, ალყაშემორტყმული დაშეშული და გათოშილი ლენინგრადელები, მათზე გაცემულ 300 გრამ პურს ყიდდნენ, რომ შეეძინათ ბილეთები, დანგრეულ კლუბებში ენახათ და მოესმინათ მშვირი ხალხით შეკოწიწებული სიმფონიური ორკესტრების კონცერტები, მოესმინათ ბეთჰოვენი, ვაგნერი, ბენდელა, შტრაუსი. აი, ვინ იყვნენ ნამდვილი მაყურებლები. ებრძოდნენ გერმანიას და გერმანელი კომპოზიტორების ნაწარმოებებს აღიქვამდნენ, როგორც ღვთის ბოძებულ საჩუქარს. დღეს კი გამოვა ვიღაც ვიგინდარა და გეტყვის „რა მეკონცერტება, ძამა, შიმშილით კუჭი მიხმებაო“. თუმცა, ვერ გაამტყუნებ, ყველას თავისი აზრი აქვს.

– რა მოგცათ „ნიჭიერმა“?

– ჩემთვის „ნიჭიერის“ ფინალისტის სტატუსი, უპირველეს ყოვლისა, იმას ნიშნავს, რომ გურია, ჩემი ასკანა წარმოვადგინე ფილარმონიის სცენაზე, რაც ჩემთვის საოცრად საამაყო და საპასუხისმგებლოა. ძალიან მიხარია, რომ „ნიჭიერის“ ფინალისტი ვიყავი.

– როცა გიყურებდი ტელეეკრანზე, ფილარმონიის სცენაზე ცოტა დაბნეულივით ჩანდი.

– სად არ მიმღერია, მსოფლიოს

გამოჩნეილ სცენებსა თუ ესტრადებზე, მაგრამ ფილარმონიაში დაბნეულივით კი არაა, მიღად დაბნეული ვიყავი, არადა, არც პროექტორებისა და არც მაყურებლის შიში საერთოდ არ მაქვს. იქ რა დამემართა, არ ვიცი, მაგრამ საქართველოს პირველი ლედის მაკა ჩიჩუას ჩახუტება-გამხნევებამ ყველა შიში მომიხსნა, დიდი მადლობა ამისათვის ქალბატონ მაკას.

– „ნიჭიერმა“ პოპულარობა მოგიტანა?

– ძალიან პოპულარული გავხდი, საამაყო და სასიხარულოა, რომ სრულიად უცნობი ქუჩაში გაგაჩერებს, მოგიკითხავს და დაგლოცავს. არ მეგონა თუ ასეთი ცნობადი გავხდებოდი.

– შენი ზვალინდელი დღე.

– ჩემი ზვალინდელი დღე ჩემი შვილები და შვილიშვილებია. მეამაყება, რომ ძალიან პატიოსანი ოჯახი მაქვს, სადაც სტუმარი უყვართ და ყველას მხარში უდგანან.

– გვებმები?

– გვინდა ანსამბლ „შიდკაცას“ კონცერტი გავმართოთ, სადაც მოვივინებთ იმქვეყნად წასულთ და მოვეყვრებით ჩვენს საყვარელ მაყურებელს. მიდის ინტენსიური რეპეტიციები, ალბათ, ამ შემოდგომაზე გვექნება ზეიმი.

– დიდი მადლობა და ბოლოს, ჩემო ლევან, დიდი სიყვარულითა და პატივისცემით მინდა მოგეფერო, მოგილოცო დაბადების დღე. ცხოვრების გზა, რომელიც დღემდე გაგივლია, სიკეთით, შრომითა და მოყვასისადმი სიყვარულით არის გამსჭვალული. სხვანაირად არც შეიძლება იცხოვროს თალიკო მახარაძის და გიორგი ნინიძის შვილმა.

მიხარია, რომ შენი ნიჭიერებით განსაკუთრებული ამაგი დასდე ჩვენს გურიას და გურულებს, რისთვისაც უღრმეს მადლობას გიძღვნის ხელოვანი ხალხი. კიდევ ერთხელ გილოცავ! იყავი მხნედ, იმღერე ბევრი, იმძაკე შენს მეგობარ ფუტკრებთან. ღმერთმა დალოცოს შენი შემოქმედება და ოჯახი.

ბას შტა ოთხმეზური.

„ცოცხალი- live“ № 13

„უფიბნეპო“ მწერალი

ჩვენი შეხვედრა ოზურგეთის ბიბლიოთეკაში შედგა, მასანძლობისათვის მადლობა ბიბლიოთეკას და ქალბატონ ლიკა ბაქანიძეს. ბატონმა მერაბმა მოიტანა ხელნაკეთი წიგნები, რომლის ტექსტი თავად აკრიფა კომპიუტერზე, მეგობარმა, პაატა ხინთიბიძემ კი ამოუბეჭდა და აუკინდა. წიგნების ილუსტრაციები ძირითად, ავტორის დახატუ-

მერაბ ზაქარიაძე ერთი რომანის, ერთი პოემის, ოცზე მეტი ნოველისა და ბევრად მეტი ლექსის ავტორია. სამწუხაროდ, ჯერ მის ნაწარმოებებს სტამბის სურნელი და უცხო მკითხველის თითებით ამრიალებული გვერდების ჩურჩული არ გაუგიათ.

ლია, ზოგიც ხეზე წვით შესრულებული ნაშუშერის ფოტოპირია. ერთ წიგნში საბავშვო ლექსებს დაუბინავებია, დანარჩენს მეორე წიგნში მოუყრა თავი. მწერალი პროფესიით მშენებელ-ინჟინერი გახლავთ. მას მოუყვინთო:

– სკოლაში ქართულს მასწავლიდა აწ გარდაცვლილი ქალბატონი ფეფო ბოლქვაძე, საუკეთესო პედაგოგი, რომლის დამსახურებაცაა, რომ დავინტერესდი ლიტერატურით. ეს ჯერ პობი იყო ჩემთვის, თავიდან მხოლოდ ლექსებს ვწერდი, რამდენიმე წელიწადი პოემის წერას დაუთმე, რამდენიმე – რომანს „ნუ მიგვატოვებ“, რომანის შემდეგ კი მოთხრობების წერა დაიწყო.

– ჯერ სტამბის არცე რთი მათგანი აუკინდავს წიგნად, უახლოესი პერსპექტივა არსებობს?

– სტამბამ „მერიდიანი“ გამიკეთა კალკულაცია და 500 ცალის ფასი, ისიც უილუსტრაციოდ, სამი ათასი ღარი ჯდება. სამწუხაროდ, პირადად არ მაქვს ბეჭდვისათვის საჭირო თანხა,

2011 წლის შემდეგ უმუშევარი ვარ, თუმცა არა უსაქმური, ვშრომობ მიწის ნაკვეთზე სოფელ ბაილეთში.

– მიწასთან ურთიერთობა, სოფელში ცხოვრება თქვენს ნაწარმოებებს ცოტა სხვანაირს ხომ არ ხდის?

– უდავოდ. რომანშიც მაქვს გურული გლეხის თვალთ დანახული ჩვენი ცხოვრება.

– მწერალს სჭირდება წიგნი და მკითხველი, იქნებ, აქედანაც ვაწვდინოთ პოტენციურ სპონსორს ხმა.

– ჯერ სპონსორს უმდეგოდ ვეძებ. მინდოდა ძმები ასკანელისათვის მიმეწვინა ხმა, მაგრამ ვერ მოვახერხე. არც ვიცნობ ბიზნესმენებს. სანამ სახელისუფლებო რეფორმები და არჩევნები ჩატარდებოდა, იყო დაპირება ოზურგეთის მერიის კულტურის სამსახურის ადრინდელი ხელმძღვანელისაგან ქალბატონი მარინა ჯავარიძისაგან, რომ მომზადებოდა პროექტი და დაიბეჭდებოდა ოზურგეთული ავტორების და მათ შორის ჩემი

ნაწარმოებების ალმანახი. „მარკმრეიდრით“ ველოდები...

– თქვენ გაქვთ შესანიშნავი თეორიული მოთხრობები, რომლებსაც თქვენს ხელნაკეთ წიგნში სხვა ნაწარმოებებთან ერთად აცნობთ ოზურგეთელებს, ლიტერატორებს, როგორც ვიცი, მწერალმა რევაზ მიშველაძემაც მოგიწონათ ნაწერები.

– ბატონი რეზო გენიალური ნოველების ავტორია. მან ძალიან გამახარა თავისი ყურადღებით და შეფასებითაც. მომიწონა პოემაც, ლექსებიც, მოთხრობებიც, რომანიც. მისი სიტყვა ძალიან წონადია.

– მკითხველისათვის ჯერ არ გეთქვამს, რომ თქვენ ხისგანაც აკეთებთ მოხატულ შესანიშნავ ნივთებს – მაგიდას, თაროს...

– მაგას გამოყენებითი ხელოვნება ჰქვია. კი, შემოიღია ასეთი რამეების კეთება.

ბატონი მერაბის შემოქმედებაზე საუბარს ვერ დავასრულებთ მისი საბა-

ვშო ლექსების ხსენების გარეშე. აი, ერთი მათგანი:

*ქარი ქოლგას მეცილებს,
არა და არ მასვენებს.
ქარი, ქოლგა რად გვკრიბებს?
რა? წვიმა შენც გასველებს?!
არა მარტო მერაბ ზაქარიაძე, ოზურგეთიც იმსახურებს, რომ დაეხმარონ მას წიგნად აკინდოს ნაწარმოები. ასე უკეთ გავიცნობთ ოზურგეთში მცხოვრები მწერლის შემოქმედებას.*

ბიბლიოთეკაში ერთი ინიციატივა გაჩნდა: მერაბ ზაქარიაძის საღამო მოეწყო. სიტყვაძიერი მწერალი ნაწარმოებებით გვესაუბრება. იგი დაინტერესებულ მკითხველს თავის ფეისბუქგვერდზე იწვევს, სადაც თავის შემოქმედებას ათავსებს. ვიდეოვებთ, რომ მალე წიგნის პრეზენტაციაზეც მიგიწვევს...

ლია ბილაძე

გადაცემის ვიდეოვერსია ნახეთ ფეისბუქგვერდზე „ცოცხალი- live“

წერილი 10

ეპოიზმი, შიში, ჰიპნოზი

დეკანდელ წერილში საუბარი გვეყენება ეპოიზმის, შიშისა და ჰიპნოზის შესახებ.

ეპოიზმი

ეპოიზმი ფრანგული სიტყვაა და ნიშნავს „მე“-ს ცველაზე და ცველაფერზე წინ დაცემას, მხოლოდ და მხოლოდ საკუთარ კეთილდღეობაზე ზრუნვას.

ეპოიზმი არის განგების მიერ სულში კოდირებული ერთ-ერთი უძლიერესი, ერთი შეხედვით, ველური, მაგრამ უარესად საჭირო თვისება, რომელსაც ყოველი ცოცხალი არსება ამტკიცებს თავისი ფიზიკური არსებობისას. ეს თვისება, მანამ, სანამ შეგნება საჭირო სიმძლავრეზე მიადრეკდება, ადამიანს აიძულებს მხოლოდ და მხოლოდ საკუთარ თავზე ზრუნვას, ერთადერთი გამოწვევის გარდა — შეილის მიმართ ღელის მზრუნველობისა.

ეპოიზმი, რომელსაც უზარმაზარი მნიშვნელობა აქვს არა მარტო ადამიანის, არამედ მთელი კაცობრიობის განვითარებისათვის, თავისი გამოხატულებით არასდროს ქრება. იგი ყოველთვის ცდილობს თავისი თავის მაქსიმალურად გამოვლენას. იგი არის სუ-

ლის სხვა თვისებებიდან მკვეთრად გამოირჩეული იმ თვალსაზრისით, რომ თუ ცველა დანარჩენი აღმზრდელობითაა, მზრუნველობითაა, გამაფრთხილებელია და საბოლოო ჯამში ჰუმანური და დადებითია, ეპოიზმის თვისებების ერთნიშნად დადებითად ანდა უარყოფითად შეგასება შეუძლებელია.

უხსოვარი დროიდან დღემდე სწორედ ამ თვისებების გამო ადამიანებს უმოწყალოდ უხოცაოთ ერთმანეთი, პირისაგან მიწისა ალგვილა უმაღლეს ცივილიზაციას მიღწეული სახელმწიფოები, დანგრეული ოჯახები, სამეცნიერო, შუღლი ჩამოვარდნილი ნათესაობაში, მუშობლობაში და ერთმანეთის მოსიყვარულე ადამიანებში. ვერაუკუნო სათქმელია კიდევ რამდენი ხანი დასჭირდება შეგნების იქამდე გაზრდას, რომ მან ჩვენ თავი შეგვაკავებინოს საზოგადოებისაგან მიუღებელი ყოველგვარი აზრისა და ქმედებისაგან, ეპოიზმის უარყოფითი მხარის, თუნდაც ღიად გამოვლენისაგან.

შიში

შიში არის სულის მეთუთ თვისება. მისი დანიშნულება ადამიანს შინაგანად უკარნახოს და

გააფრთხილოს სიცოცხლის მიმართ მოსალოდნელი საშიშროების შესახებ. ამასთან დაკავშირებით, იგი ცოცხალ არსებას აიძულებს ყოველ უცნობ მოვლენასა და საერთოდ ცველაფერს ყოველთვის ეჭვის თვალითა და შიშის გრძობით უყუროს, სიფხიზლე და ყურადღება არავითარ შემთხვევაში არ მოაღწუნოს.

სხვადასხვა ვითარებაში სხვადასხვა მოვლენების გამო შიში სხვადასხვაგვარად მუდგანდება, მაგრამ საბოლოო ჯამში იგი ყოველთვის სიცოცხლის გაფრთხილებასთან არის დაკავშირებული.

ჰიპნოზი

ადამიანისათვის ჰიპნოზი უხსოვარი დროიდანაა ცნობილი. იგი წარმოადგენს სულის მეთუთმეტე თვისებას და ნიშნავს ცოცხალი არსების გონებრივ გათიშვას და ილუზიების რეალურად აღქმას. თანამედროვე ცხოვრებაში არსებობენ ე. წ. ჰიპნოზიორები, რომლებსაც გააჩნიათ ერთდროულად ასეულობით და ათასეულობით ადამიანის გათიშვის უნარი, რასაც სხვადასხვა დანიშნულებით იყენებენ. ჰიპნოზის გამოყენება შეიძლება სამკურნალო სფეროს ნა-

ატარებლად და საცირკო ხელოვნების ჩვენებისას.

ასეთ შემთხვევაში ჰიპნოზიორი მყვრებელს ისეთ მოქმედებებს აჩვენებს, რომლის რეალურად შესრულებაც შეუძლებელია.

ადამიანებში ჰიპნოზი შეიძლება არსებობდეს სხვადასხვა სიძლიერით. თუ ადამიანში ჰიპნოზი ძლიერად ზის, მასში ამ თვისების არსებობა თავისთავად ცხადია იქნება საშუალო ანდა სუსტი ძალის.

სუსტი ძალის ჰიპნოზი სრულიად საგმარისია იმისთვის, რომ პიროვნებამ გარკვეული უპირატესობა მოიპოვოს საუბარში ან კამათში.

საბოლოო ჯამში ჰიპნოზი არის ერთ-ერთი ძლიერი საშუალება რეალობიდან და ჭეშმარიტებიდან აჯდენისა და სიყვარულების და ილუზიების ჭეშმარიტებით მიღებისა.

(გაგრძელდება იქნება)

მასალები მოიპოვა გურამ ცერცვაძემ, ეკონომიკის მეცნიერებათა დოქტორმა.

შოთა ლლონტი ჩემპიონი

ბასდა

4-6 მარტს ქ. ბათუმში ჩატარდა საქართველოს პირველობა 23 წლამდელთა შორის ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში. ოზურგეთის ნაკრები გუნდიდან ჩემპიონობა მოიპოვა შოთა ლლონტი (55კგ; მწვრთნელები გურამ და დავით მაჭარაშვილები); მეორე ადგილი დაიკავეს გიორგი ხუ-

ჭუამ (72კგ; მწვრთნელები ირაკლი და ზურაბ ზურაბიანი) და ალექსი ლლონტი (97კგ; მწვრთნელი თენგიზ მუჯირი). მესამე ადგილზე გავიდნენ გიორგი გუგაბიძე (67კგ; მწვრთნელები რაკლი და ზურაბ ზურაბიანი) და კასა კალანდაძე (97 კგ მწვრთნელი კასაბერ აბაშიძე)

ბანსალება

იყიდება, ან შეიძლება საცემომეპელო ბინა, ქ. ოზურგეთში, ბრიგადოლის ქ. №21-ში, 1-ლი სართული, ფართი 90 კვ. მ. რომელიც გამოიყენება საცემომეპელად, კომერციული საჭიროებისათვის ან საოფისი. ტელ: 599 58 75 32. * * * იყიდება მიწის ნაკვეთი 9400 კვ. მ. ქოზულეთის ტრასაზე, ანასეულის გადასასვლელთან 400 მეტრის დაშორებით. ტელ: 599 58 75 32.

სკანპორლი

სკანპორლი (Scrabble) თამაშის დასაწყისი მარცხენა კორპუსი. იმპორტირებული სკანპორლის პასუხები: № 9-ში გამოქვეყნებული სკანპორლის პასუხები: სხივი, მონა ქალი, ყველის სამომი, გიორგი შემოკლებით, კელის სანათი, ძვირფასი მცენარე, შინაური ცხოველი, ჭიდაობის კავშირი, ბანერი, კეჭამაძე, პირველი ორნიშნა რიცხვი, კილონის ამგები, მონასტრის წინამძღოლი საქართველოში, ფანასკერტელი, ციური სხეულების მოძრაობის გზა, ადამიანის მსგავსი მაიმუნი, ხეიბარი, იგივე რაც გოლი არ ყავს, ღაო (გურულად), სამხრეთ ამერიკული ცეკვა, ფართეული მოვარე, კათოლიკური ეკლესიის წარმომადგენელი, თეფში, მოჭარბე ქალი ... კრამლინგი, სიგიჟის ქაღალდმერთი, ქალის სახელი, პროხის კუჭი, სოფელი მუგდლიში, მწერალი არტურ კონან ..., მწერალი კონან ... მინის ჩხირი, კათოლიკე ბერების კაპიშინიანი მოსასხამი, ოფიციალური პირების შესვენება, ქვეყანა ვეროპაში, ნაცია, ერთ-ერთი თითი, ქართული ტელეკომპანია, შინაური ფრინველი, შიკრიკი.

№ 9-ში გამოქვეყნებული სკანპორლის პასუხები:

სურათზე: ვეიზი ფენიჩი კუჭერი; დროის საზომი - საათი; ბიწილი - იწილი; ფარის დასაკედი - ლაგარდანი; ტაბლეტი - აბი; ტატოს ცხენი - მერანი; ნაბერწკალი - წინწალი; უბელესი შრომის აარადი - წაღი; მამთაღი - ნაღი; მუხულო - სოია; დიდებული - ხასი; სათემო დღეობა გუდამყარში - ახიობა; სკივი - ლუსკუმა; ყვავილი - სოსანი; მერქის მუჭურავი - კალი; კოცნა - ამბორი; კაფეთესე - გუგული; გარეული ცხოველი - ნამორი; ერთგვარი სიცილი - ხთხთი; ნამოტობიანი დაბალი მცენარე - ბუჩქი; წყნარი მდინარე - დონი; ავთანდელი შემოკლებით - ავთი; ძალის მოკლება - რული; სოფელი ქობულეთის მუნიციპალიტეტში - ალაშარი; მე-15 ასო-ბგერა - ჰ; სუბტროპიკული მცენარე - ჩაი; წყლის ბინადარი - ბაყყი; ჭადრაკის ფიგურა - პაიკი; რეზინის ფესსაქმილი - კლოში; ვირის ნამური - ჩიჩორი; ტრიფისფერი მცენარე - წიწილი; ცნობილი კუნძულები - ჰავაი; რიცხვი - ორი; ლეჟის ფორმა - შიში; პანური - ჩიტლაკი; ქალის სახელი - ნაილი; გამყიდველი - ნოქარი.

კველი ოზურგეთის ქრონიკები ამბაკო სალუქვაძის ჭა

ძველად გურიაში ჭას ჭიშკართან ახლოს აკეთებდნენ ისე, რომ გამკვლეულ, მწყურვალე მგზავრს წყალი თავისით დაეღია. თუ მგზავრი დაიძახებდა წყალი დამალვენილო, უპასუხებდნენ ღვინოს ზომ არ ინებებ ჩემო ბატონო.

ძველ ოზურგეთში, რამდენიმე ადგილას იყო ჭა, რომელიც აღბუჭილი აქვს მსატვარ ლადო მალაზონიას. ნინო ნაკაშიძე თავის მოგონებებში გადმოგვცემს: „ოზურგეთში ციხის მარჯვნივ იდგა ქველია მენაბდის კარგა მოზრდილი, ლამაზი ოდა, ოდას კონდარიანი ეზო შვენოდა. ეზოში ბროწეულის ატმის და ქლიავის ყვავილობისას ყოველთვის მიყვარდა იქეთ გახედვა, მაგრამ ჩემს ყურადღებას უფრო იტყვევდა დიდი ჭა, რომელიც ჩონატაურიდან მომავალი მოკენჭილი გზის ბოლოს ქალაქის თავში იდგა და მაღალი ოწინარი ჭქონდა, ოწინარზე კი რკინის ჯაკვზე გამობმული დიდი ვედრო ეკიდა“ (ნ.ნაკაშიძე „მოგონებები გურიასზე“ ო.ი.მ. ფ.საქმე 533 გვ.3).

ოზურგეთის ცენტრის (სადაც

ახლა გმირთა მოედანია) მიმდებარე ტერიტორიაზე ცხოვრობდა ამბაკო სალუქვაძე, რომლის სახლის წინ იყო მის მიერ ამოთხრილი ჭა. როგორც აღვნიშნეთ, ჭა ლადო მალაზონიას „ძველი ოზურგეთის“ სერიებში ხშირად გვხვდება, მათ შორის მუზეუმის ფონდებშიც დაცულია საინვენტარო 1903. აღნიშნული ჭის შესახებ ქალბატონმა ზინაიდა სალუქვაძემ (96 წლის საქართველოს დამსახურებული ბიბლიოკარი) მიამბო: „დღევანდელი ნინოშვილის ქუჩას ადრე კვირიკეთის ქუჩა ერქვა, სადაც ჩემო ოჯახი ცხოვრობდა. მამაჩემმა ვლადიმერ სალუქვაძემ მეოცე საუკუნის 20-იან წლებში იყიდა სახლი ეზოთი, რაც დამოწმებულია ნასყიდობის წიგნით.

მე-20 საუკუნის დასაწყისისათვის კვირიკეთის ქუჩაზე 14 ოჯახი ცხოვრობდა: ისილორე კვაშალი, ვლადიმერ სალუქვაძე, სილოვან სკამკონაიშვილი, მონასე მუჯირი, ამირან სიხარულიძე, ტუსკია, ჰასი შაქარიშვილი, ნურია შავიშვილი, ელიაძე, ბუკან ხუნდაძე, ივანე უჯმაჯურიძე,

ლადო მალაზონია. დღეს ამ ქუჩაზე 71 ოჯახი ცხოვრობს, ქუჩის დასაწყისში, სადაც ახლა ობელისკია ცხოვრობდა ამბაკო სალუქვაძე, ჰყავდა ორი ვაჟი და ერთი ქალი - გიორგი, შუტი და მარიამი. გიორგი და მარიამი პედაგოგები იყვნენ. შუტე მამინდელი ფეხბურთელთა გუნდის მეკარე იყო. საინტერესოა, რომ ამბაკო სალუქვაძეს ჭაზე მიმაგრებული ჰქონდა ფეტონი წარწერით: „მე, ამბაკო სალუქვაძემ ამოთხარე ჭა, ვინც დალიოს, დალოცვილი ქმნას. როგორც გადმოგვცემენ, ბევრი ოზურგეთელი სარგებლობდა ამ ჭით.

თამარ სვანიძე, ოზურგეთის სამხატვრო გალერეის თანამშრომელი: „ჩვენ ვცხოვრობთ აღმაშენებლის ქუჩის (ყოფილი 1905 წლის, ადრე ქუთაისის) დასაწყისში. ბავშვობაში ბებიამე, ქეთევან ნიკოლაიშვილი მიყვებოდა: იქ, სადაც ახლა მუზეუმაა, იყო ძველი კუდლის ნანგრევები (იგულისხმება გურიის უკანასკნელი მთავრის მამია V გურიელის ყოფილი სასახლის ნანგრევები) მაღალი ყორე, ქვევით კი, სადაც ახლა ომში დაღუპულთა მემორიალია, იყო ჭა და ჩვენ ახლომანლო მცხოვრებნი ვსარგებლობდით ამ ჭით. ახლანდელი ნინოშვილის ქუჩა, ყოფილი კვირიკეთის, იწვებოდა ქუთაისის ქუჩიდან (ახლანდელი აღმაშენებლის) და უერთდებოდა სოფელ კვირიკეთს.

კარგი იქნება თუ ხელისუფლება მოაწესრიგებს გმირთა მოედნის მიმდებარე სკვერს და მასში განათავსებს მეორე მსოფლიო ომის ვანების ბიუსტებს, რომლებიც ინახება ისტორიული მუზეუმის შენობაში, აქვე, ალაღვენს ჭას, როგორც სიძველის სიმბოლოს.

მანანა ლომაძე,

სულთათანა

ნინო ჩხაიძე

წარგვტაცა სიკვდილმა კიდევ ერთი უკეთილშობილესი ადამიანი, გულთოვი მეგობარი - ნინო ჩხაიძე. უკვე ორმოცი დღე გავიდა რაც ის ჩვენთან აღარ არის.

უერთგულესი, უპატიოსნესი, უანგარო ადამიანი, ყველას მიმართ მზრუნველი და ყურადღებიანი, მოყვასისადმი ბოლომდე დახარჯვის უნარით გამოჩენილი, უზომო სიყვარულის გამცემი, იცხოვრა ლამაზი ცხოვრებით წავიდა. ჩვენგან მარადისობისაკენ სავალ გზაზე...

ნინო ჩხაიძე იყო შესანიშნავი პედაგოგი, რომელიც მიღვანობდა ოზურგეთის სკოლა-ინტერნატში, შემდეგ კი მე-4 საჯარო სკოლაში.

წავიდა და დატოვა ეს ცოდევილი წუთისოფელი, სპეტაკი სულის ადამიანს გაუჭირდა აქ თავისი ადგილის პოვნა, ცხოვრების ჭუჭყსა და ორომტრიალში მინც შეძლო თეთრი ბილიკებით ევლო, მხოლოდ სიკეთის კვალი დაეტოვებინა,

წავიდა და გაზაფხული დაგვიტოვა, ალბათ იმიტომ რომ არ გვევძინო, მისი არ ყოფნით გამოწვეული სიცივეის ზომ ჩვენ ცხოვრებას გვიღამაზებდა, გაზაფხულით გვიქარგავდა ურთიერთობას, სიყვარულის სურნელებით გვიუსებდა სულს და გულს.

თავიდან ფაქიზი სულის ადამიანი, მორალისა და ადამიანობის მკაცრი პრინციპებით ცხოვრობდა, პირადი „მე“ არსოდეს დაუცვრებია პირველ ადგილზე, სხვებისთვის კი ყოველთვის მზად იყო, თავის საქმე გადაეღო და უანგაროდ დადგომოდა გვერდში ერთგულების

უდიდესი ნიჭი გააჩნდა, თავის ტკივილს და წყენას არავის აგრძნობინებდა, თავისთვის ჩაკლავდა გულში. ბედნიერი იყო მამინ თუ სხვებს მანძიჭებდა სიამოვნებას.

ადვილი არ არის დაკარგო ასეთი მეგობარი, როგორც ნინო იყო. და მით უფრო გაუსაძლისაია ტკივილი თავისი გაუბედურებული დედისთვის და მისთვის სათაყვანებელი ძმისთვის.

ნინო, ჩვენო თბილო და ერგულო მეგობარო, ისევ მივა გაზაფხული, მივა უშნოდ, მაგრამ მინც შენთან ერთად, შენ მოხვალ გაზაფხულის ნაიფური ყვავილების სახით, შენ რომ გიყვარდა... და შენ ისევ გაგვიღამაზებ ცხოვრებას.

„სულთათანა - განუსვენე. მაცხოვარ მხეველს შენსა,

ნუ გემი უთხარ წყნარი, აცხოვნე განუბრწყინე ზეკა“

შენი მგობრები

საგაზაფხულო სამუშაოები საფუტკრებში

დადგა გაზაფხული და ფუტკრის ოჯახები გადადის აქტიური მოქმედების ფაზაში. ამიტომ მეფუტკრეებმა უნდა მოუსმინონ ფუტკარს და გამოუცხადონ თანადგომა. პირველ რიგში, საგაზაფხულო დათვალიერების დროს ყურადღებით უნდა გადავამოწმოთ საკვების მარაგი. თუ ვინმეს ხელი წაუცდა და თაფლის საზამთრო მარაგი ფუტკარს ნორმაზე ცოტა დაუტოვა, უნდა შევევსოთ გვაქვს შენახული თაფლიანი ჩარჩობებით ან შაქრის სიროფით (ერთი წილი შაქარი და ერთი წილი წყალი). ეძლევა პრეპარატებ ნოლს-უფაზოლთან ან ბიოპრეპარატ ექოფიტოლთან ერთად. ექოფიტოლს იყენებენ ნოზემატოზის, ასკოფეროზის, ასპერგილეზის, ამერიკული და ევროპული სიდაძლეების, ფუტკრის ვირუსული დაავადებების საწინააღმდეგოდ.

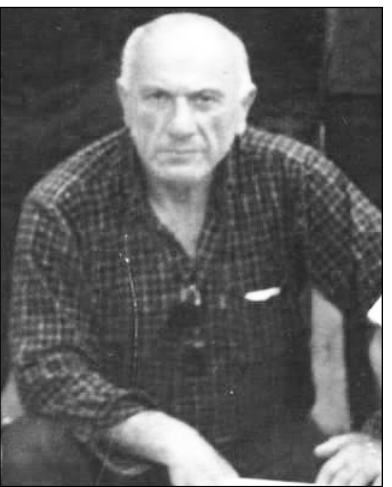
საკვების მიცემის დროს უნდა დავიცვათ უსაფრთხოების წესები. არ მოხდეს თავდასხმა, ქურდობა საფუტკრეში.

ვარვატოზის წინააღმდეგ ვიყენებთ ვარაკომს ან ვარასტოპის ფირფიტებს ოჯახის სიძლიერის მიხედვით.

საგაზაფხულო შემოწმების შედეგად დგინდება ოჯახის სიძლიერე, ბარტყის რაოდენობა და დედის ხარისხი, აგრეთვე ბუდის საერთო სანიტარიული მდგომარეობა.

გაზაფხულზე, როდესაც სკაში ბოლოსწინა ჩარჩოზე გამოჩნდება ბარტყი, უნდა მოხდეს ბუდის გაფართოება, უპირველესად, აშენებული კარგი ხარისხის ჩასაკვერცხად ვარ-

თუ თანადგომა იქნება, უკეთესი შედეგი გვექნება“

ალიონი. გასულ პარასკევს, ოზურგეთის ცენტრალურ სტადიონზე, საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატის (რეგიონული ლიგა „ა“ ჯგუფი) პირველი ტურის მატჩში „მერცხალი“ ჩხორი-ოწყუს „ლეიკინი“ მიიღო და 2:0 დაამარცხა. გოლები შოთა გუჯაბიძემ და ნოდარ მაჭავარიანმა გაიტანეს. პირველი წარმატებული მატჩის შემდეგ საფეხბურთო კლუბ „მერცხალის“ გენერალურ დირექტორს, წარსულში ცნობილ ფეხბურთელს მურთაზ აბაშიძეს შეეხდით და სტადიონზე არსებულ მდგომარეობასა და „მერცხალის“ პერსპექტივებზე ვესაუბრეთ:

— მუორე კვირაა, რაც ჩემს მოვალეობას შევუძლებ. პირველ ნახევარს ვვლი. გუნდმა ერთი კვირის წინ დაიწყო ვარჯიში. ადგილობრივი, ახალგაზრდა ფეხბურთელებითაა გუნდი დაკომპლექტებული. პირველი გამარჯვება მოვიპოვეთ...
— ვინ უხელმძღვანელებს გუნდს?
— გუნდის მთავარი მწვრთნელი აკაკი

ათუაშვილი იქნება, უფროსი მწვრთნელი ჯუმბერ (ჯონი) კალანდაძე; მწვრთნელები: დავით სურგულაძე და მერაბ ვანიძე; გუნდის უფროსი — შოთა გიორგაძე.

— რა პრობლემები არის ამჟამად სტადიონზე და რას გეგმავს „მერცხალი“?

— მე არავისი ბოლბა მე არ მაქვს. 3 წლის წინ, როცა სტადიონი დავტოვე, „მერცხალი“ პირველ ლიგაში გამოდიოდა. ახლა გუნდი ბოლო ლიგაშია. ამჟამად მთავარი პრობლემა გუნდის უკეთესი შედეგი და საფეხბურთო მიწდვრის მოწესრიგებაა.

— როგორ აპირებთ ამ პრობლემების მოგვარებას?

— დაიწყოთ მინდვრის პრობლემით. მისი მოწესრიგება უტაპობრივად მოხდება. მინდვრზე მხოლოდ კალენდარული შეხვედრები გაიმართება. გუნდი ბოხვაურის სტადიონზე ივარჯიშებს. ბოხვაურისა და ლაშქის სტადიონებზე ივარჯიშებენ ბავშვები. მომავალში კი ვფიქრობთ სტადიონის ტერიტორიაზე, ყოფილი სპორტდარბაზის ადგილას საფეხბურთო მოედნის მოწყობას, სადაც გუნდები ივარჯიშებენ.

რაც შეეხება „მერცხალის“ პერსპექტივებს, მინდა ვითხრა, რომ ეს არ არის კერძო კლუბი, რომ ვინმემ გვიკარანოს, როგორც მოვიტყუო. მწვრთნელების საქმიანობა შედევით განისაზღვრება. თუ არ ექნება შედეგი, გუნდს დატოვებს. გასსოვთ ალბათ, როგორი წარმატებული იყო ჩემი თანამემამულე (ხარაგოული) ნოდარ ახალკაცი, რომლის გაწვრთნილმა გუნდს 1981 წელს ევროპის თასი მოაგებინა „დინამოს“. შემდეგ გუნდს ჰქონდა ჩავარდნები და ნოდარმა „დინამოს“ მთავარი მწვრთნელის პოსტი დატოვა შედარება

იმიტომ მოვიყვანე, რომ მწვრთნელმა დირსულები შეასრულოს მოვალეობა.

— მურთაზ, ფეხბურთში წინსვლა სათანადო დაფინანსების გარეშე შეუძლებელია...

— გეთანხმებით. წელს ადგილობრივი ბიუჯეტით ფეხბურთზე 50 ათასი ლარია გამოყოფილი, მაგრამ მუნიციპალიტეტის მერი, კონსტანტინე შარაშენიძე გვაპირება თანადგომას. სხვების იმედიც გვაქვს. ისე, არავის მიეცემ უფლებას, ბიუჯეტის ფული წყალში გადაყაროს. გარდა ამისა, ვქმნით ვეტერანთა ფონდს, სადაც პირადად მე ჩემი ხელფასიდან ყოველთვიურად შევიტან შესატანს. სხვა გვემბიცი გვაქვს, ამ ეტაპზე მთავარია დავლაგდეთ.

მინდა ზოგიერთებს ვუთხრა, რომ ზემოდან სატელეფონო ზარებით ჩემზე ზემოქმედებს ვერ მოახდენენ, გაგაკეთებთ იმას, რაც სჭირდება გუნდს და ოზურგეთის პრესტიჟს.

* * *
„მერცხალი“ პირველ ტურში შემდეგი შემადგენლობით თამაშობდა: ლევან ზეიდაძე, ნუგზარ ინწკორევილი, თემურ ალიევი, ელვაუჯა ჩხაიძე, ნოდარ სურგულაძე (ვალერი მამალაძე), ვახტანგ დოლიძე (დიმიტრი ჯგაფარიძე), შოთა გუჯაბიძე (მერაბ ანდელუაძე), ირაკლი ღლინტი, ზაურ კალანდაძე, ვახტანგ ჯაყელი, ნოდარ მაჭავარიანი.

სხვა შეხვედრები ჯგუფში ასე დამთავრდა: „ზანა“ - „ვერისი“ 2:2; მეტა-„დინამო“ (ბთ 2) 1:2; „ოდიში 1919“ - „სქური“ 1:1.

მორიგ მატჩს მერცხალი 13 მარტს ბათუმში გამართავს, ადგილობრივ „დინამო-2“-თან.

ჯანმრთელი ციხსლამ,
გურიის მეფუტკრეთა კავშირის
თავმჯდომარე
ტელ. 593 60 99 95.

თაფლისფერი მზე ყველაზე უკეთ ანათებს

თამარ მარშანიშვილი

ამ გოგონას **ნინო გულსა-დარაშვილი** რომ ჰქვია, დიდი ხანია, თვალი ღვადაღვი. დიდი ხანია, აბა, რა, როცა შარშან, შემდგომში იზრდების სამსახურით გაღრმავდა ჩვენებურ მსატყვარათა გამოფენაზე მისი რამდენიმე ნახატი ენახე, მას შემდეგ, როგორც შეიღეს, ისე ვუტრიალებ. გვერდით-გამოვიკითხე და ნურას უკაცრავად, იზრდების სამსახურით სკოლასა და მერაბ ბერძენიშვილის სახელობის იზრდების

მუნიციპალიტეტის თანამედროვე სახვითი ხელოვნების ცენტრს ჩემზე უკეთესი ხელა ჰქონია. არ გამკვირვება, გამხარდა. მასსივს, საგამოფენო დარბაზში შევედი თუ არა, მარჯვენა კედლის საწყოსთან ქალი შეგამჩნიე, იმდენად ნატურალური ნახატი იყო, არ ჩამოვარდეს-მეთქი, ხელი კინადამ შევამდე. დარბაზში, რასაკვირველია, სხვა არაჩვეულებრივი ნახატებიც იყო, მაგრამ ამ ქალმა იმდენად მი-

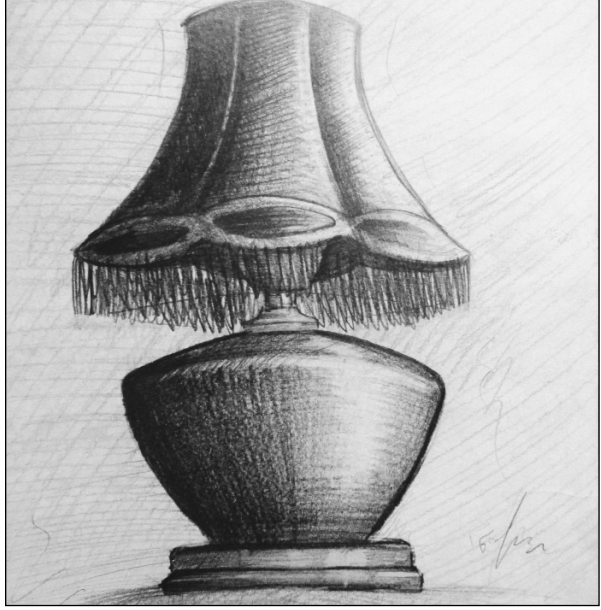
ზიდა დამთავლებული, რომ იქვე ვიკითხე, ვინ იყო მისი ავტორი. ნინო გულსადარაშვილი – მიპასუხა ნახატს ქვემოთ განთავსებულმა წარწერამ, რომელმაც ორივე წამში უბის წიგნაკმა გადაინაცვლა. მერე კას ვასაძეს, სამსახურით სკოლის დირექტორს გავანდე, ამ გოგონაზე წერილი უნდა გავაკეთო-მეთქი. სამსახურით სკოლაში შევხვდი, ფარულად, დიდი ოთახში, იმ შემთხვევაში, ზამთარში რომ მომავალი მსატყვარათი ეფიცებინა. საუბარში დიდიხანა სახით რაღაცის ხატვა დაიწყო. შევეცადე არ მომეცინა, სულ რამდენიმე კითხვით შემოვიფარგლე, სურათი გადავიღე და შევთახსნიდი, რომ შემდეგ შეხვედრაზე მის სხვა ნახატებსაც მოიტანდა და გამაცნობდა. ვერ გეტყვით, რომელი ვიყავით უფრო მოუცლელი, მაგრამ ეს მორე შეხვედრა ცოტათი გადავიღე. როცა შეხვედრა, პირველ შეხვედრაზე რომ „რაღაცას“ ხატავდა, ის „რაღაცა“ მე აღმოჩნდა. რომ არ დამევიწყდეს, შემდეგ ეს ჩემი პორტრეტი გამოფენა-კონკურს „ზამთრის ვერნისაზე“ მოხდა, სადაც ნინო საუკეთესო გრაფიკის ნომინაციაში გაიმარჯვა. წარმოიდგინეთ ახლა, მე რომ აღმანი დამსატყვარეს და იმ ნახატით ნომინაციას მოიგებს?!

მოხდა ისე, რომ ფოტოაპარატიდან მისი სურათები „აორთქლდა“, მათ შორის ისიც, მას რომ ასე თუ ისე მოეწონა. სამსახურით სკოლაში მივედი და ხელმოწერა გადავუბრუნე გული ვიჯერე. მეგობარ გოგონა-

სთან ერთად იყო. ამ სურათებში აღმოვაჩინე, რომ მზისსივრცეგარეშე, სიცოცხლით სავსე და სიყვარულით გასავსეებული, თაფლისფერი თვალები ჰქონია. არ მიწყენს და საოცრად ვამსგავსე ჩემს ქალიშვილს, ვინაც შვიდი წლის წინ ნამდვილი მზეგაბუკი მარჯუა. დიდება შენ, უფალო, კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი, რომ თაფლისფერი მზე ყველაზე უკეთ ანათებს და ათბობს!

სხვა ნახატები რედაქციაში მომიტანა შემდეგ, არ იყო ხასიათზე, მომიბოდიშა, ბაბუა გარდაემცვალა, ამიტომ შემოვიყვანი. ახლა სწორედ იმ ნახატებს ვათავლიერებ. გრაფიკა ორიგინალური შტრიხებითაა დახატული, ფერწერაში ნათელი ფერები ჰარბობს... ერთ-ერთიდან, თუ კარგად დააკვირდებით, კაცობრიობის მშენიერების გვირგვინი, ავტორივით მოხდენილი, თვალს რომ ვერ მოწყვეთ, ისეთი გოგო ამოცურდება ხოლმე.

ნინო გულსადარაშვილი, რომელიც წარმოშობით კახეთიდანაა, მაკანთში ცხოვრობს და ამავე სოფლის საჯარო სკოლის მეათე კლასის მოსწავლეა, აუცილებლად იტყვის თავის სათქმულს. მე ვინ და რა კომპეტენტური ვარ, რომ ეს გამტკიცო?! ნინოსი ყველაზე მეტად მის პედაგოგს მსატყვარ ავთანდილ თავართქილაძეს და სამსახურით სკოლის დირექტორს კასა ვასაძეს ეთმობათ.

8 მარტის საღმრთო სატარაკო ტურნირი

იზრდების საჯარო კლუბში დამთავრდა დედისა და ქალთა სურათმორისი დღეებისადმი მიძღვნილი საღმრთო სატარაკო ტურნირი ჭარბი ტრადიციულად აღნიშნული ტურნირი ბავშვთა ასაკში ტარდება, მაგრამ წელს ეს იგი დაემატა ასაკობრივ კატეგორიებში ქ ფოთში მიმდინარე საქართველოს პირველ-ობას, რომელშიც იზრდების წამყვანი მოსწავლე მოჭადრაკეთა ძირითადი ბირთვი ლეოლობდა მონაწილეობას. აღნიშნულის და იმის გათვალისწინებით, რომ ბავშვთა ტურნირისათვის არც სასურველი ამინდები იყო, ღონისძიება ჩატარდა დიდხანს. ტურნირი, რომელშიც 12 მოჭადრაკე იყო ჩართული წარულო სისტემით წარმართა. პირველი ადგილის ბედი შეჯიბრების დამთავრებულ ორი ტურით ადრე გაიჭრა.

ასაკობრივ ოსტატობის კანდიდატმა **დავით კილაძემ** ყველა პარტიის მოგება შეძლო და ტურნირი რეკორდული მაჩვენებლით მოიგო. მომდევნო საპრიზო ადგილებსათვის ბრძოლა უფრო დაძაბული გამოდგა, სადაც მოხვედრის მანძი ბოლო ტურის წინ ერთდროულად ოთხ მოჭადრაკეს ჰქონდა. საბოლოოდ მერე ადგილებზე **თორე დიდმანძი** გავიდა, ხოლო მეორეზე **ვოვა ქარაძე**. პრიზორებს, ნახევარი ქულით ჩამორჩა მომდევნო მე-4-5-ე ადგილებზე გასული **გურამ დლორტი** და **ვოვა ტაკიძე**.

წარმატებულ მოჭადრაკეებს გადაეცათ შესაბამისი დიპლომები და ფასიანი საჩუქრები. ტურნირი ორგანიზებული იყო სპორტის განვითარების ცენტრისა და საჯარო კლუბ „გურას“ მიერ.

პასქის ფესტივალი-2018

პასქის ფესტივალი
Easter Festival

განცხადება

ყურადღება! პასქის ფესტივალი 2018 ყველა დიასახლისს, პროფესიონალ თუ მოყვარულ კულინარს გიწვევთ მონაწილეობის მისაღებად.

ფესტივალი უკვე მერვე წელიწადია იმართება. იგი ერთდროულად ფესტივალია, რომელიც გიცრამ ბიუჯეტით, ხშირად კი მეთუხიანებით არსებობს და ფაქტობრივად, სახალსო ფესტივალია.

მონაწილეებს, გარდა საკონკურსო პომპოზიციებისა, შემოქმედებით გამოიტანონ გასაყიდად თავიანთი ხელნაკეთი ნივთები, რომლებზეც ფასი იქნება მითითებული.

პასქის ფესტივალი გაიმართება ოცურბეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ღიზაურში, მქვითიმე თაყიანშილის სახლ-მუხამუში, აღდგომის ბრწყინვალე შვიდეულის დღეებში. ინფორმაციისათვის დაგვიკავშირდით. ერთად შევქმნათ პასქის ფესტივალი 2018! გელოდებით ჩვენს ზამთარში.

პატივისცემით, ლია კილაძე

ჩვენო პატარა მაცურებლებო!
თოჭინების თეატრი
გილოწვთ დედისა და ქალთა
დღეებს და
ყოველკვირეულად
გთავაზობთ სპექტაკლებს
ყუფასოდ . დანაწყისი 13
საათზე.

ოცურბეთში გელოწვთების წარმართვა

ქალაქ თბილისში ჩატარდა საქართველოს ჩემპიონატი გელოწვთების სხვადასხვა ასაკში. აღნიშნულ ღონისძიებაში იზრდების ნაკრები გუნდიდან დიდხანს, 75 კვ წონით კატეგორიაში, მხოლოდ ფინალური ორ-

თაბრძოლა დათმო **ლუკა მე-ლაძემ** (მარჯვენა მკლავი); 80 კვ წონით კატეგორიაში კი მესამე ადგილი დაიკავა **გიორგი შუკაიძემ** (მარცხენა მკლავი). მწვრთნელები: **გიორგი რუს-იშვილი** და **ზურაბ ბურჭულაძე**.

7 დღის ამინდის პროგნოზი

მზე, ღრუბელი
+6+11
12 მარტი
ორშაბათი

მზე, ღრუბელი
+8+14
13 მარტი
სამშაბათი

მზე, ღრუბელი
+7+15
14 მარტი
ოთხშაბათი

მცირე წვიმა
+5+13
15 მარტი
ხუთშაბათი

მზე, ღრუბელი
+5+10
16 მარტი
პარაკევი

მზე, ღრუბელი
+7+12
17 მარტი
შაბათი

მცირე წვიმა
+6+13
11 მარტი
კვირა